08
12.2018

NOTÍCIES MUSICALS

CONCERT EXTRAORDINARI CORAL
20 ANYS DONANT LA NOTA

MEMÒRIA D'ACTIVITATS DE LA UMH
UN ANY PLE DE PROPOSTES I BONS RESULTATS

ENTREVISTES: ALEJO PÉREZ I JOSEP LLUÍS RODRIGO

SECCIÓ CULTURA AMB MOLT D'AMOR

BUTLLETÍ DE LA
UNIÓ MUSICAL L'HORTA
DE SANT MARCEL·LÍ

CRISI I CREIXEMENT

per Josep Francesc Blai Duart

Ja fa molt de temps que ho vaig sentir i ho vaig llegir, allò que la paraula "crisi" no ha de tindre necessàriament un sentit negatiu. Posar en crisi és posar en qüestió, és temps de reflexió, i pot ser temps de creixement si és ben gestionada. Totes les persones passem temps de crisi, tenim etapes vitals. També les entitats i institucions tenen els seus cicles que sovint vénen marcats per crisis. També els paradigmes de pensament –siguen filosòfics, literaris, científics- van sent substituïts per altres de nous, més ajustats al coneixement que es té de la realitat en eixe moment. I en ixes estem.

La Comissió de Revista ha entrat en crisi. El detonant pot ser simple o intranscendent, però és com la gota que fa vesar el got. La Unió Musical l'Horta ha crescut considerablement consolidant un àmbit de treball ben ample. No és desconegut per tots vosaltres, amics lectors i lectores. Una Escola de Música en creixement i amb una qualitat comprovada, amb les agrupacions musicals que se'n deriven: Grup Instrumental Infantil, Grup Instrumental d'Adults, altres grups de corda, etc. Vàries seccions musicals: Banda Simfònica, Banda Juvenil, Orquestra de Cambra, la Coral l'Horta i el Grup d'Acordions. Amb tota l'activitat de concerts, assajos i reunions. Programes consolidats com l'A Poqueta Nit, al local social o al RamClub. Les audicions d'instruments periòdiques. La Setmana Cultural. El Campament Musical d'Estiu. Per altra banda les reunions de Junta Directiva, les assemblees de la Coordinadora –COSOMUVAL- i la Federació –FSMCV-. Potser alguna cosa em deixe abans de mencionar la confecció del Butlletí de la UMH-*Notícies Musicals*. La Comissió de Revista necessitava un reajustament per tal de donar resposta, el millor possible, a tota l'activitat generada per aquest munt de grups i projectes. Més gent i millor organitzada. Ho hem aconseguit!

Per altra banda també s'ha replantejat el sistema de distribució. Des de la confecció de la base de dades, fins l'arribada a cada bústia particular. Ho hem aconseguit!

La cadena o procés: guió, redacció, correcció, imatges, muntatge, impressió, empaquetament i distribució s'ha corregit, millorat i ha quedat establert i associat a una llista de persones responsables. I ací volia arribar: donar les gràcies a totes les persones que han estat treballant fins a hui i a totes les que ara s'incorporen. El número que ara teniu a les mans, *Notícies Musicals* 63, ha estat la revista de transició. L'any que ve, 2019, va de bo!

Què trobarem en esta revista? Doncs en primer lloc destacaré tot un bloc dedicat als 20 anys de la Coral l'Horta amb cròniques –**Pascual Collado**-, reflexions –**Salva Benlloch**-, records i un parell d'entrevistes inevitables. **María Montes** entrevista a **Josep Lluís Rodrigo**, impulsor i ànima de la coral i **Paco Blai** entrevista a **Alejo Pérez**, director de la coral des de la seua fundació. També el número especial de *Piccolo Divertimento*, que ocupa dos pàgines perquè celebra el seu número 50, està dedicat a la música coral per voluntat pròpia dels seus creadors: **Joan Quiles** i **Àngels Rodas**, amb inqüestionable vinculació i contribució a la coral des de la fundació.

Trobareu un altre bloc dedicat als concerts de cada secció. Textos de Paco Blai i **Juan Carlos López** ens parlen de la Banda Simfònica i la Juvenil. Ací cal destacar l'aportació de **María Suceso Alegre** sobre les concerts de l'Orquestra de Cambra i agrair i aplaudir la seua incorporació a la Comissió de revista.

A més de la pàgina d'A Poqueta Nit, sobre Aula Vocal 5, trobareu una notícia important: la Coordinadora d'Entitats Musicals Federades de la Ciutat de València (COSOMUVAL) ha rebut la Medalla d'Or de la Ciutat, guardó que va rebre de mans de l'Alcalde, Sr. **Joan Ribó**, el seu president, que ho és també de la UMH, **Miguel Hernández Ferrer**. I també podreu llegir la secció que fa memòria de tota l'activitat concertística , per dir-ho així, o musical, si voleu, de la UMH al llarg de l'any 2018. Hi ha molta vida de la Unió que no queda reflectida en eixa graella: és impossible encabir-la. La vida és vida, i s'escapa i s'escampa...

Al bloc dedicat a entitats del barri o properes comptem amb la col·laboració de **Xavier Sempere**, de l'ONG Cepaim, que fa una crònica de la seua implicació en les Festes Populars d'enguany. I tot seguit al calaix de la Muixeranga de València (MV) s'estrenen plomes, dos d'elles molt joves (9 i 11 anys), que ens parlen de la seua experiència a la colla muixeranguera.

A la secció *Lletra i música* encetem una sèrie de llibres de **Jordi Sierra i Fabra**, tots ells amb la música rock de rerefons i algunes figures musicals ben conegudes com a protagonistes. Hem d'agrair a **Joan Enric Iriarte**, la seua col·laboració desinteressada. Per a un millor coneixement d'este escriptor, vos presentem una ressenya biogràfica.

Al racó literari també encetem una altra sèrie, en este cas més curta, d'alguns versos seleccionats del meu poemari (inèdit) *Temps d'amor, amor de temps*. Espere que us agraden.

Acabe animant-vos a participar en la revista. Podeu escriure cròniques, recensions de concerts, ressenyes de les darreres cançons escoltades, dels grups que més vos agraden, etc. etc. I per fer un verset us dic: *de crisi en crisi, escriure mata el desfici.*

*B*on Nadal. Feliç Any Nou. Que el solstici d'hivern us siga benigne!!! ///

SUMARI

secció	pàgina
EDITORIAL	.2
A POQUETA NIT	.3
ORQUESTRA DE CAMBRA	.5
BANDA SIMFÒNICA	.7
BANDA JUVENIL	.9
CORAL	11
ENTREVISTA	20
UMH	26
COSOMUVAL	28
BARRI / AVV	29
BARRI / MUXERANGA DE VALÈNCIA	30
CULTURA	32
PICCOLO DIVERTIMENTO	38

EL BUTLLETÍ DE LA UNIÓ MUSICAL L'HORTA DE SANT MARCEL·LI
IV ÈPOCA

COORDINACIÓ GENERAL J. Francesc Blai

COMISSIÓ DE REVISTA
Salva Benlloch, Ximo Estal, Miguel Hernández, Ximena Ortega, Joan Quiles, Josep Lluís Rodrigo, Gracia Suñer, Josep D. Climent, Antoni Francés, María Montes, Paco Perales, Àngels Rodas, Tomás Sánchez

COL·LABORADORS
Juan Carlos López, Joan Enric, Miguel Àngel, Néstor, Xavier Sempere, Pascual Collado, Leti

REVISIÓ LINGÜÍSTICA J. Francesc Blai, Josep D. Climent

IMATGE PORTADA Diego Mir
IMATGE CONTRAPORTADA Pepe Alfonso

DISSENY I MAQUETACIÓ Graciagrafica.com
IMPRESSIÓ Grafimar Coop. V
DIPÒSIT LEGAL V-3958-1997

COL·LABOREN
Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport
Acadèmia Valenciana de la Llengua

GENERALITAT VALENCIANA Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport
AVL ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA
SEMPRE TEUA La teua llengua

©UNA PUBLICACIÓ DE LA UNIÓ MUSICAL L'HORTA
Músic Cabanilles, 48B València 46017
www.uniomusicalhorta.com
umlhorta@gmail.com

Les opinions manifestades als articles són responsabilitat dels seus autors.

Exemplar gratuït. Imprés en paper ecològic.

COR A 66 BATECS

per Salva Benlloch

José Luis Rodrigo "Original i agosarat plantejament".

Consuelo Gómez "Atrevit, arriscat i emotiu final".

Carlos Moukarcel "Enhorabona per la recerca, el treball i l'esforç per a innovar".

Lucía García "Eixir de l'àrea de confort sempre fa por i és un repte".

Són algunes de les opinions que deixaren al *WhatsApp* que creàrem arran de l'A Poqueta Nit celebrat el 21 de setembre de 2018, al local de la Unió Musical l'Horta, que ens tornà a obrir les seues portes perquè poguérem actuar. Hi havia risc, sobretot amb la primera cançó. Es tractava d'una interpretació de l'*Agnus Dei* de **Samuel Barber**, a la qual li llevàrem tota la melodia per a quedar-nos només que amb els harmònics. Sí, va ser un treball titànic. Tots i cadascú dels components d'Aula Vocal 5 va fer un esforç impressionant per a poder cantar esta peça que, a més havia d'interpretar-se a un ritme de 66 bàtecs per minut, segon dictava un audiovisual amb imatges que projectaven alhora diferents mecanismes, alguns artístics, altres trets d'un centre comercial, etc. És la cosa més difícil que hem fet fins aleshores, però també ha sigut un treball prou interessant en el sentit que creguem que ens ajudarà a creure en les nostres possibilitats i alhora a créixer musicalment. El so era estrany, però equilibrat. Com que la projecció estava davant, la cantàrem des de darrere, o sia, des de l'entrada.

Per a contrastar amb la duresa de la primera peça, **Javier Valdeolmillos** va interpretar a la guitarra una cançó seua, *Tema 40 'Tal como somos'*, una música preciosa, amb una melodia molt agradable que anava acompanyada d'imatges pirinenques del bosc de Belagua.

Seguidament, interpretàrem diverses vegades el primer moviment del motet *Jesu Maine Freude* de **J. S. Bach**. Diverses vegades, però, contat de diferent manera: primer començaren dos veus, **Pilar Cerezuela** >>

>>

i **Javier Vadeolmillos**, soprano i tenor; després **Ángeles Ramírez** i **Juan Pechuán**, contralt i baix; seguidament començaren les dones i acabaren la peça els homes; finalment la cantàrem tots junt.

En acabar, interpretàrem *Locus Iste* d'**Anton Bruckner**, però destacant la veu de baix a càrrec del mestre Juan Pechuán.

A continuació, cada corda ocupà un de quatre cantons del local i al mig quedava el públic, que pogué gaudir d'una experiència quasi quadrifònica amb el cant de l'*Ave Maria* de **Tomàs Luis de Victoria.**

Seguidament, tornàrem a cantar l'*Agnus Dei*, aquesta vegada complet, amb la melodia, i també la interpretàrem des de la porta d'entrada al local, perquè hi havia una altra projecció, en aquest cas d'una llarga posta de sol.

Quan **Miguel Hernández**, el nostre president, ens va proposar fer una 'A Poqueta Nit' vam veure clar que no podíem fer la mateixa actuació que fem habitualment a les esglésies perquè la sonoritat del local no és igual, però anar allí sempre és una oportunitat per a experimentar en un espai que és també completament distint i això és el que vam fer. Sempre correm el risc que un dia no ens aguante ni la clac, però si ens ix com aquesta darrera actuació, crec que vam oferir un espectacle prou digne, original, musicalment interessant i que transmetia moltes emocions. Per a nosaltres tornar a la Unió Musical l'Horta, a banda de tornar a casa del pare o de la mare, sempre serà un repte i una experiència enriquidora.

Participàrem (per ordre alfabètic de cognoms en cada secció):

Soprans: **Giancarla Angelini, Clara Benlloch, Pilar Cerezuela, Isabel Gómez**

Contralts: **Ángeles Latorre, Teresa Miquel, Ángeles Ramírez.**

Tenors: **Pascual Collado, Javier Valdeolmillos.**

Baixos: **Salva Benlloch, Juan Pechuán.**

Guitarra: **Javier Valdeolmillos**.

Llums i àudio: **Miguel Cano.**

Director: **Carles Hernández.**

Imatges: **Salva Benlloch i Sofia Valdeolmillos.**

Amb la col·laboració d'Irene Benlloch, **Imma Coscollá** i **Mari Paz Coscollá** en la imatge final. ///

Fotos: Stefano Sbaccanti

LA MÀGIA DE LA MÚSICA, LA MÀGIA DEL CINEMA

per María Suceso Alegre Gómez

Arrere va quedar l'anterior concert institucional de l'Orquestra de Cambra en la 39a edició de Retrobem La Nostra Música, celebrat el 13 de maig de 2018 en l'Espai Rambleta interpretant *Cuerdas Mágicas* de **Jesús Muñoz** i *Simfonia en SolM* de **José Pons**. Fora del programa, com a bis, l'Orquestra va regalar al públic les següents peces: *Simfonia del Nou Món* de **Dvorack**, *Marxa Slava i 1812*, ambdues de **P. Tchaikovsky**. Tampoc podem deixar passar per alt el concert de la 31a setmana cultural del Centre de Temps Lliure de Sant Marcel·lí, que va tenir lloc a la Glorieta de la Plaça M. Oscar Romero el matí del 16 de juny de 2018.

Tots dos esdeveniments comptaven amb un repertori de tall clàssic que ja deixava endevinar el potencial que tenia la jove Orquestra. Després d'aquests dos concerts, es va començar a gestar un projecte molt més ambiciós.

Tots recordem la cançó de **Luis Eduardo Aute** que porta per títol *Cinema, cinema*, i en la lletra del qual figura la següent frase: «Que tot en la vida és cinema, i els somnis, cinema són». A voltes, no ens adonem però molts dels moments més memorables de les pel·lícules serien inimaginables sense la música. A més, tenim impreses en la nostra memòria imatges de pel·lícules que, sense saber-ho, ens acompanyaran al llarg de la nostra vida.

Sabedora l'Orquestra de tot açò, es va embarcar en una «aventura de pel·lícula» que va culminar el passat 18 de novembre amb la celebració en l'Espai Rambleta d'un concert molt especial, el Concert de Cinema. En aquest esdeveniment es van unir la màgia del cinema i la màgia de la música davant centenars d'espectadors en un plujós matí de diumenge.

El concert es va convertir en un extraordinari viatge per diverses bandes sonores de pel·lícules en els quals els instruments de l'Orquestra, convertida per a l'ocasió en Orquestra Simfònica, musicalitzaren precioses imatges cinematogràfiques. Tot açò es va complementar amb projeccions de les pel·lícules, que van acompanyar les >>

Fotos: Tomás Sánchez

>>
melodies de cada obra, i amb la participació inestimable dels ballarins **Amparo Ramos López** i **Juan José Díaz Tebar** i la fantàstica veu de **Naira Rodrigo Ojeda.**

El concert va començar amb *Cinema Paradiso* i amb la coreografia d'**Amparo** i **Juan José**. Sens dubte, no hi ha pel·lícula que plasme millor tot el sentiment que ens produeix el cinema. Seguidament, va arribar el torn de *La La Land*, amb el seu missatge sobre la importància de tenir un somni i perseguir-ho, tal com fa la nostra Orquestra. Els van seguir *Frozen*, repleta de lliçons de vida, i *Titànic* amb la llegenda que representa el majestuós buc. A més, en Titànic vam poder gaudir de la gran veu de Naira.

A continuació, l'Orquestra va interpretar el popular tango de **Carlos Gardel**, compost per a l'última pel·lícula que va protagonitzar, *Tango Bar, Por una cabeza*, de nou amb la veu de Naira i la coreografia d'Amparo i Juan José. Van seguir a la resta d'obres la banda sonora d'*Alícia en el País de les Meravelles*, amb les seues fantasies sobre la realitat i la creació dels seus mons propis, i *El Senyor dels Anells*, meravellosa història d'aventures sobre la lluita entre el bé i el mal.

El concert va finalitzar amb la banda sonora de *Pirates del Carib*, saga de pel·lícules d'aventures basada en fets històrics i mitològics. Després van aparéixer els «merescuts crèdits» on es van mostrar tots els noms dels músics que formen l'Orquestra.

La posada en escena, música, veu, ballarins i imatges, va crear un clima únic i emotiu en el qual el públic va tenir la sensació d'estar assegut en una sala de cinema. A més, escoltar la música d'Orquestra en directe va generar una infinitat de sensacions visuals i sonores molt emocionants que van permetre, al seu torn, apreciar la qualitat interpretativa de l'Orquestra.

Ja coneixiem el potencial de la nostra Orquestra, però aqueix plujós matí de diumenge ens va sorprendre amb un projecte molt ambiciós i de gran qualitat, que no és més que el resultat d'un gran esforç, visible i no visible, de tots i cadascun dels músics de l'Orquestra, inclosos els de vent i percussió que s'han implicat de forma exemplar. Tots ells han prioritzat l'assistència als assajos i han deixat en un segon pla, no solament el seu temps lliure, sinó també les seues ocupacions habituals. Hem de fer un esment especial, com no pot ser d'una altra manera, tant al seu Director, **Alberto Ramírez Martínez**, per la seua dedicació, professionalitat i entusiasme, com a la Junta Directiva de la UMH, per la seua implicació, il·lusió i suport incondicional i entusiasta. Sense tots ells, aquest projecte no hauria arribat a bon port. De fet, l'èxit ha sigut fruit del treball en equip que es demostra en l'Orquestra, on es deixen a un costat els individualismes i es potencia el treball grupal.

En definitiva, l'Orquestra de la UMH ha posat el llistó molt alt, però de ben segur, ens sorprendrà a tots en la pròxima cita que tindrà lloc el matí del diumenge 10 de febrer de 2019, en un marc inigualable com és el Saló d'Actes de l'Ateneu Mercantil de València. ///

Fotos: Tomás Sánchez

XX TROBADA DE BANDES DE LA JUNTA MUNICIPAL DE PATRAIX

per Josep Francesc Blai Duart

Plovia a bots i barrals. I feia temps que s'anunciava, si més no per aquells que mirant al cel sentenciaven: *cel a borreguets, aigua a canterets*. Plogué amb ganes, sobretot al matí, i això obligà a suspendre els actes de Festes Populars programats per al matí i la nit: aquells que eren a l'aire lliure. La Comissió de Festes mantingué la IX Trobada de Torres Humanes ubicant-la a cobert.

L'Ajuntament, sense cap pega perquè l'acte era a l'Auditori de l'Espai Rambleta, mantingué la celebració de la XX Trobada de bandes organitzada per la Junta Municipal de Patraix. Sense cap pega és un dir, perquè el moviment de cotxes i furgonetes transportant músics i instruments, les carreres sota paraigües que s'envolaven, els peus mullats, les ulleres empanyades i els esternuts posteriors no foren qualsevol cosa. Però deixem-ho així, la Trobada es feu i a les butaques del teatre, el públic agraïa l'escalfor.

Cinc foren les bandes concentrades i el concert no decebé ningú, posant-se de manifest a l'escenari la diversitat d'agrupacions, qualitats i matisos que enriqueixen l'activitat musical bandística del districte. Començà l'Agrupació Musical Patraix, dirigida per **Juan Antonio Pérez Pardo** que interpretà *Enrique López* (pasdoble) d'**Antón Icalde** i *The island of laight* de **José Alberto Pina**. Tot seguit ocupà l'escenari la nostra Banda Simfònica presentada pel president **Miguel Hernández**. La Unió Musical l'Horta de Sant Marcel·lí, dirigida per **Juan Carlos López Luján** ens delità amb *Fontnegra* (pasdoble) d'**Òscar Navarro** i *Sendes –Variacions sobre la vida d'un mortal* de **José Alberto Pina**. En tercer lloc, dirigida per **David Jiménez Sidre** actuà l'Agrupació Musical la Creu Coberta, interpretant *La Gracia de Dios* de **Ramón Roig** i *Queen in concert*, amb l'arranjament de **Jay Bocook**. Acte seguit intervingué l'Agrupació Musical Sant Isidre, dirigida per **Rafael Lasso Gómez-Zurdo**, i tocaren *Segrelles* de **José Pérez Vilaplana**, *Coliseum* d'**Hugo Chinesta** i *Into The Storm* de **Robert W. Smith**. Finalment actuà l'Associació Cultural Falla Impressora Jerònima Galés/Litògraf Pasqual i Abad, dirigida per **Rebeca Pérez López**, fent sonar *Entrañable Trombón* (pasdoble) de **Joaquín Anaya** i *Pilatus: Mountain of Dragons*-fantasia per a banda- d'**Steven Reineke**; clogué l'acte amb els aplaudiments d'un públic que hagué d'abandonar el teatre refugiat sota paraigües, impermeables, gorres, barrets, periòdics i revistes i tot allò que els deslliurara de la inclemència de l'oratge.

Tranquil·litat. «Tot és normal i maco i el poble resta en pau», deia l'**Ovidi**. Tothom bé. Els instrumentes segueixen sonant i els músics i músiques, tocant. ///

CULTURA ALS BARRIS: CONCERT DE LA BANDA SIMFÒNICA

per Josep Francesc Blai Duart

El 8 de setembre al 4 de novembre de 2018 s'han desenrotllat les activitats del programa Cultura als barris organitzat per l'Ajuntament de València en espais públics. Tots els actes són d'accés lliure i gratuït. La iniciativa és ben interessant, però ja d'entrada diria que caldria millorar-ne la difusió per tal d'aconseguir major afluència de públic.

A Sant Marcel·lí, el nostre barri, s'han realitzat huit activitats d'un ampli ventall: teatre, conta contes, dansa, màgia, música pop, il·lustradors, i per descomptat un concert de la Banda Simfònica dirigida per **Juan Carlos López Luján**. Fou el dissabte 27 d'octubre. Eren les 5 de la vesprada i l'oratge no estava definit. Arriscàrem. Muntàrem. Tocàrem i arreplegàrem de pressa. La pluja vingué després, fou respectuosa (i diuen que ací la pluja no sap ploure!!??). El programa fou ben encertat per a l'ocasió: *Juanito* «El Jarri» d'**Ignacio Sánchez Navarro**, *Las Playas de Rio* de **Kees Vlak**, *Mambo Bando Uno* de **Jef Penders**, *Danzón nº 2* d'**Arturo Márquez**, amb arranjaments d'**Oliver Nickel**, *Dancing Show* de **Josef Hastreiter** i *Morenito de Valencia* de **Vicente Portolés Tomás**. >>

>>

I ben bé podria acabar-se ací la crònica, però voldria fer com dos notes a peu de pàgina. Una referent al lloc. El concert fou a la Plaça Monsenyor Óscar Romero. Aquest nom pot passar desapercebut entre tants altres d'eclesiàstics que encapçalen els carrers del nostre barri. Però este té un significat força diferent per a mi. Fou posat en democràcia i celebrat per les Comunitats Cristianes Populars de València. A més, poc després de celebrar-se el concert, este bisbe fou canonitzat pel papa Francisco. Qui fou este home? No hem de perdre la memòria. Utilitzaré paraules d'altres: «No hi ha dubte que Monsenyor Romero fou un bisbe exemplar. Tant que, quan més es va coneixent la seua vida, més se l'aprecia i admira (...) Romero fou un sant. Però, abans que un sant, fou un ésser humà, profundament humà. Durant, el diumenge 23 de març de 1980, l'arquebisbe Romero digué en la seua homilia de la catedral de San Salvador: "¡En nombre de Dios y en nombre de este sufrido pueblo, cuyos lamentos suben hasta el cielo cada día más tumultuosos, les suplico, les ruego, les ordeno en nombre de Dios: ¡cese la represión!", amb estes paraules firmà la seua sentència de mort». Els militars del seu país el mataren mentre celebrava la missa dominical.

La segona nota és per informar que han sigut moltes les bandes (no sols la nostra) que han fet concert dins d'esta campanya de *Cultura als barris*. Així s'explicava al programa de mà del concert, el transcric perquè m'ha semblat molt interessant com a declaració de principis. Diu així: «La Coordinadora de Societats Musicals Federades de la Ciutat de València té el seu origen el juliol de 1983 i agrupa 26 societats musicals, destacant la seua tasca en la promoció de la música i la cultura. Des de l'any 2017 col·labora amb l'Ajuntament de València en les campanyes CULTURA ALS POBLES i CULTURA ALS BARRIS iniciativa de la Regidoria de Patrimoni i Recursos Culturals de l'Ajuntament de València per a la descentralització de la cultura, atenent al principi bàsic d'afavorir l'accés de tota la ciutadania al gaudi de l'activitat cultural en igualtat de condicions i de forma lliure i gratuïta, donant valor als barris com a espais socioculturals de proximitat que conformen una identitat col·lectiva, singular i valuosa».

No debades la COSOMUVAL ha rebut la Medalla d'Or de la Ciutat. Però això ja és una altra notícia ///

Foto: Tomás Sánchez

FESTIVAL DE BANDES DE MÚSICA JUVENILS EN LA XXVIII SETMANA CIUTADANA

per Josep Francesc Blai Duart

El mes de juny es va celebrar la XXVIII SETMANA CIUTADANA, organitzada per la Federació d'Associacions de Veïns de València. És habitual incloure al programa d'actes la celebració d'un concert, en aquest cas fou el Festival de Bandes de Música Juvenils, en el qual participaren les bandes juvenils de la Unión Musical Santa Cecilia Castellar Oliveral i de la Unió Musical l'Horta de Sant Marcel·lí. L'acte tingué lloc a la Sala Rodrigo del Palau de la Música de València, el 24 de juny. Una bona manera de passar la vesprada del diumenge.

En primer lloc actuà la de Castellar Oliveral i tot seguit, la nostra, la Banda Juvenil de la Unió Musical l'Horta de Sant Marcel·lí, que a poc a poc executà, sota la direcció de **Juan Carlos López Luján**, el programa previst amb gran qualitat. Començaren, com ja és habitual, amb un pas doble: *Juanito el Jarri*, d'**Ignacio Sánchez Navarro**; a continuació sonaren *Perseus* de **Satoshi Yagisawa**, *Ireland: of legend o lore* de **Robert W. Smith**, acabant amb *Persis* de **James L. Hosay**.

La satisfacció pel concert es notava entre la gent. Es comentava que l'escenari ja es quedava xicotet per a tant de músic, que hagueren d'anar intercanviant-se en diverses peces musicals per donar cabuda a tots. Anem creixent en nombre i qualitat. Enhorabona!! ///

CONCERT DE FESTES POPULARS

per Juan Carlos López Luján

Un altre any més, com ve sent habitual des d'aproximadament una dècada, la Banda Juvenil de la Unió Musical l'Horta no va faltar a la seua cita amb les Festes Populars del barri en el nostre xicotet amfiteatre de la Plaça Monsenyor Oscar Romero.

Els Xics i xiques de la «Bandeta» van oferir el passat 14 de setembre un concert que va servir com a preparació per al Certamen de Bandes Juvenils de Castellar-L'Oliveral, celebrat el 21 d'octubre al Musical de Sedaví. La Banda Juvenil, quasi en un empat tècnic, va obtindre el segon premi.

Amb un ambient molt agradable entre el públic, una vegada més, els xicotets músics ens van delectar amb les seues interpretacions. Vam poder escoltar el passdoble *Orgullo Santiaguista* d'**Ignacio Sánchez**, *Estampes Valencianes* de **José León**, obra obligada per al certamen, i el *Racó de l'or*, també coneguda com a *Golden Land*.

El repertori escollit per a aquest concert va ser de gran dificultat tècnica i la Banda Juvenil va aconseguir interpretar-ho de manera brillant, tenint en compte els pocs assajos que van poder realitzar-se tan a prop de la tornada de les vacances.

Aquest concert es converteix, amb la seua consolidació, en un dels actes importants dins del programa de les Festes Populars que cada any tenim la sort de disfrutar al mes de setembre. Esperem que la Unió puga continuar participant amb aquest acte durant molts anys. ///

CERTAMEN DE BANDES JUVENILS CASTELLAR-L'OLIVERAL

per Josep Francesc Blai Duart

Amb canvis de data i ubicació a causa del mal oratge previst, finalment el diumenge 21 d'octubre de 2018, al matí, a l'auditori de Sedaví, es va celebrar el III Certamen de Bandes Juvenils Castellar-L'Oliveral. Estava organitzat per l'Ajuntament de València, l'Alcaldia de Castellar-L'Oliveral, la Unión Musical Santa Cecilia Castellar – Oliveral i el Centro Instructivo Musical Castellar – Oliveral.

Segons ens conta **Pepe Navarro**, coordinador del certamen en esta edició, més de 600 músics han passat per l'escenari en aquestes tres edicions. En esta ocasió les entitats participants foren la Unió Musical l'Horta de Sant Marcel·lí, de València, i la Societat Musical Lira Castellonera, de Vilanova de Castelló/Castelló de la Ribera. Totes dues bandes feren el mateix itinerari interpretatiu: pasdoble inicial, obra obligada, *Estampes valencianes* de **José León**, i finalment l'obra de lliure elecció.

La Banda Juvenil de la UMH interpretà el pasdoble *Orgullo Santiaguista* d'**Ignacio Sanchez Navarro** i, com a obra de lliure elecció, *El racó de l'or* de **Saül Gómez**, sota la direcció de **Juan Carlos López Luján**.

La banda Juvenil de la S. M. Lira Castellonera, sota la direcció de **Raúl Seguí**, interpretà el pasdoble *Aitana* de **Tomás Olcina Ribes** i, com a obra de lliure elecció, *La Fortaleza* d'**Andrés Álvarez**.

Com és habitual als certàmens, mentre el jurat delibera, el públic pot gaudir de la música d'una banda convidada, en esta edició fou el Centro Instructivo Musical Castellar – Oliveral, amb un programa ben interessant. Pas doble Pérez Barceló de **Bernabé Sanchis Porta**. *El Caballero y la doncella* de **Dídac Bosch Alcaina**, *John Williams in concert*, amb arranjaments de **Paul Lavender** i *Queen in concert*, amb arranjaments de **Jay Bocook**.

Finalment el jurat donà com a guanyadora a la Banda Juvenil de la Societat Musical Lira Castellonera.

Tornàrem a casa un poc desanimats perquè l'esforç sempre és gran, però ben contents del treball realitzat, de la interpretació i execució a l'escenari i amb noves i renovades ganes de seguir fent música. Des d'ací les més sinceres felicitats a totes les músiques i músics de la Banda Juvenil, així com a les seues famílies que tant els animen i acompanyen. Endavant!! ////

Foto: Tomás Sánchez

CONCERT CORAL DELS 20 ANYS

per Pascual Collado

El sol jove i fort ha vençut a la lluna, que s'allunya impotent del camp de batalla.

La llum venç tenebres per camps llunyans, l'aire fa olor de pa nou, Sant Marcel·lí es desperta. Ha arribat el matí.

Amb aquests pensaments, la coral l'Horta es va posar a la feina per celebrar el seu vinté aniversari. Després de mesos preparant el concert, i tot el que envolta a aquest magne esdeveniment, va arribar el dia.

Matiners i amb ganes va acudir al complet l'agrupació, escalfant veus i donant els últims repassos al repertori triat per a l'ocasió, mentre el suport de la junta directiva de la Unió, amb el seu president al davant, ultimava el tema del so, tarimes, coordinació amb cabina, etc.

Quan tot va estar llest en l'escenari, continuàrem amb la prova de so i l'assaig amb els diferents músics col·laboradors, aplacant els últims nervis i disposats a donar-ho tot.

Amb el repertori escollit amb molta cura per a aquesta ocasió, la coral va saltar a la palestra, perfectament abrigallada per la nostra companya **Encarna Ojeda**, movent-se amb elegància per l'escenari, com si visqués en ell.

Amb un auditori pràcticament ple, ens estrenem, mai millor dit, ja que la peça *Aurtxoa Seaskan*, va ser estrena per a la coral; amb tres magnífics solistes: des de les prades del Llunyà oest i amb el beneplàcit del seu íntim **Clint Eastwood**, a l'harmònica, el famós *cowboy* **Joan Quiles**, fent una introducció al tema d'autèntic professional; les veus solistes van estar a càrrec de **Marga Jiménez**, vinguda expressament d'Euskadi, i això va de veres, per acompanyar-nos i donar-li el toc perfecte a la nana de la seua terra; magistral, ens ompli de tendresa i sensibilitat, ha valgut la pena el fort desemborsament, un sac ple d'amistat i afecte, per comptar amb ella. Per altra banda, el solista masculí se'l va encasquetar l'etern director suplent de la coral, **Alejo Pérez**, que va complir a la perfecció amb l'encàrrec, clavant les notes i matisant l'harmonia, com si fos del mateix Bilbao; per a mi que aquest xic, de menut va cantar en alguna escolania, no m'acaba d'enganyar.

La resta de la coral, sota la sàvia batuta del mestre **Rodrigo**, va acompanyar en aquesta emotiva cançó de bressol a tan il·lustres solistes. >>

Foto: Paco Perales

>>

Vam continuar amb *Gabriel's Oboè*, peça no anava a ser menys; el mestre **Jesús Debón** al piano i el nostre **Paco Beltrán** al clarinet van fer un perfecte recital, demostrant què és el gust en la interpretació musical, assentant una inestimable base sobre la qual es va passejar la coral, amb les quatre cordes acoblades entre si, amb els mestres Debón-Beltrán. Una peça rodona sense pal·liatius.

Seguírem amb una altra peça emblemàtica en l'agrupació, *L'estaca*, de **Lluís Llach**, amb la corda tenor per davant i un perfecte acompanyament per part de les cordes restants; el director, Alejo Pérez, que havia recuperat en l'anterior peça la batuta catedralícia, va fer partícip al públic amb l'encés dels seus mòbils en determinats moments de la interpretació. Sense cap dubte fou una peça gaudida per nosaltres i per part del públic lliurat.

Les paraules són aire i van a l'aire.... i per a aire, doncs, un bon ventall, no d'Aldaia, de Sant Marcel·lí, perquè cal veure amb quin brio i desimboltura s'han mogut i interpretat les nostres xiques; sabeu perquè i per a què? Molt fàcil, per donar-nos enveja, que és molt sana; solament vam poder fer una cosa, acompanyar-les en aquesta havanera per aconseguir l'espectacular resultat de la seua interpretació.

Una altra estrena per a la coral, *Homenatge a Teresa*, de l'enyorat **Ovidi Montllor**, acompanyats pel mestre Jesús Debón al piano i per **Juan Carlos Diago** a la guitarra, un luxe més el del seu acompanyament i suport per la molt bona interpretació vocal, aconseguint un resultat molt melòdic sobre un text emotiu com a pocs.

Nginesi Ponono va venir acompanyada del nostre molt benvolgut amic, **Dama**, mestre de la percussió, que ja en el primer compàs ens va transportar als ritmes ancestrals de la terra zulu; posada en escena de coreografia especial per a l'ocasió, que després de soferts assajos en l'acadèmia, sota l'atenta mirada i bons consells de la professora **Àngels Rodas**, ha sortit a flotació. Tema destrossador dins de la tònica fins a aquest moment, però gaudit i benvolgut pel públic.

Tears in heaven va ser la següent composició, que va comptar amb la col·laboració de **Ferrán Quiles** a la guitarra i **Carles Rodrigo** al baix, magnífics els dos, notant-se la seua sòlida formació musical, perfecte l'acompanyament, una vegada més, base per a una composició més que complicada, però que la coral va traure avant amb molta dignitat i un bon resultat final.

Com Cuba ens venia de pas, allí ens prenem uns *Guantanameras*, amb ingredients de primera qualitat, com a cocteler major de l'illa el famós mestre Jesús Debón, i com *guayabito* el rei de la conga **Miguel Hernández**, ritme de gom a gom i desenfrenat, encara que no eixelebrat, des del principi, amb un perfecte acompanyament de la coral perquè els solistes Paco Beltrán i **Pascual Collado**, més coneguts com els bessons de la Rambleta, donaren la nota positiva a aquesta altra estrena per a la coral. Peça atrevida però amb un resultat excel·lent per a tots.

Les noves generacions venen estrenyent, done fe, com van demostrar en la peça *Vois sud ton chemin*, comptant una vegada més amb la inestimable col·laboració del mestre Jesús Debón, perfecta sintonia entre les dues generacions de vocalistes, amb unes sopranos sublims i unes contres espectaculars, les veus masculines amb el du, du, du, du, du, du, du, du, du, van tenir bastant; vaja lletra tan complicada.

A continuació, *Oh happy day*, amb **Naira Rodrigo** com a solista, i literalment així va ser: ella sola es va berenar la cançó, amb una interpretació de somni, per a recordar; l'acompanyament de Jesús Debón al piano, una vegada més, i amb la coral infantil i la coral sènior, que van donar com a resultat una peça per a emmarcar.

Amb uns tocs de classicisme, ens encaràvem al final del concert, *Va pensiero*, tema també perfecte en la seua interpretació, amb les seues fases de pianos, *sotto voce, forte...*, marcats fidelment a la partitura, gràcies també a l'acompanyament de Jesús Debón al piano.

Vam continuar amb *Gloria*, de **Vivaldi**, on una petita relaxació ens va jugar una mala passada, però que amb taules, bona oïda i el suport de Jesús Debón, vam eixir airosos del compromís.

Quan Filipines es va independitzar, l'últim vaixell que va salpar cap a Espanya va portar una càrrega de preciosos mantons de Manila, que són els que les coralistes van lluir aquest dia, herència de les seues besàvies, en la interpretació de *Zorongo*, lluïment total, musical i de vestuari.

Així, sota una supèrbia batuta del mestre Alejo, que va saber traure el millor de la coral, vam arribar al final del concert amb un públic lliurat i satisfet pel proposat o aconseguit.

Bullerengue va ser la peça que va posar final a aquest gran esdeveniment coral, en la qual ens vam veure abrigallats per antics components de la coral; un tema afermat en el repertori i també redó en la interpretació.

Els presentadors de l'acte, Encarna Ojeda i *Sergio Griñó*, per part de la coral infantil, no van fer sinó engrandir l'acte, igual que la nostra antiga companya Imma Mañez, que va recitar una composició seua.

En definitiva, podem dir ben orgullosos que el treball ha valgut la pena, enhorabona a tots pel resultat. Gràcies a tots els músics i vocalistes que han col·laborat desinteressadament, al personal de suport de la Unió i al grup encarregat de l'organització dels 20é aniversari.

Un plaer, com sempre, gaudir amb vosaltres. ///

Foto: Joan Quiles

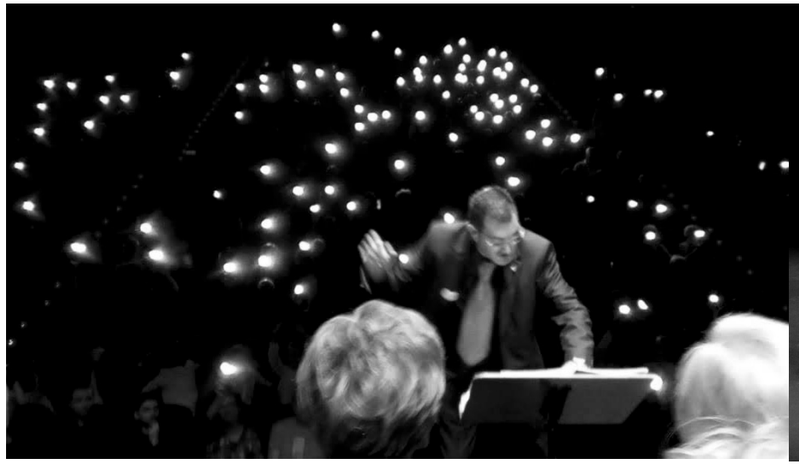

Foto: Paco Perales

Foto: Pepe Alfonso

20 ANYS I BON PROFIT!

per Pascual Collado

Amb les meravelloses imatges que ens van acompanyar durant tot el concert, gràcies al rei de la marqueteria i de la xapa, **Paco Juan**&equip, encara coronant de fons sobre l'escenari i **Alejo** intentant desembolicar la sorpresa que el mestre del palmell i il·luminat dels pinzells, anomenem-lo Modest, ja que va voler mantenir l'anonimat, li va fer lliurament al nostre patit director, sorprenent propis i a estranys amb una obra mestra sorgida dels seus pinzells; ja té cua en les comandes, però jo soc el primer.

Atenent el públic en general, ens encaminem a reposar forces al bar restaurant Granada, on **Paco** i **Marga**, després de molts desvetllaments i llistes inacabables de comensals i reserves, ens tenien preparat un suculent menjar típic de la terra: cogombres i arboços del Perelló, a l'aroma de la serra Calderona (amanida valenciana); intercanvi murcià-islandés (*esgarraet*), pel del pebrot i el bacallà; sípia temperada i *perfumadita de brea* (sèpia a la planxa amb la seua salsa verda) i, per a finalitzar com a entrants, pernilets de l'horta valenciana amb reminiscències precolombines (creïlles braves, açò sí amb la seua salseta corresponent).

Tots ells molt bons i apetitosos, amb racions generoses i aprovats pel famós **Dr. Quiles**, per a mantenir en forma els nostres cossos serrans.

Regat a discreció amb cervesa, vi de la terra, blanc un Morvedre *sauvignon* blanc, i negre de la zona d'Utiel Requena, Añacal 2017, molt encertats els dos, aquest Paco és un linx en açò dels vins.

Com a plat principal, *rizzo per cuasi tutti, an carabiniri i tropezzoni* (arròs roig amb animalets), molt bo, al punt i ben gustós, es veu que Marga es va entretenir a fer una bona *fumee*, base principal del plat.

Per a la resta, xicotetes perles de la marjal, tòfones amb aus nobles de corral i essència de muntanya (paella valenciana, amb el seu sofregit de verdures, i la fórmula secreta que estic segur Marga no revelarà), molt bona també, en el punt exacte de cocció i sabor. I amb racions més que generoses, així el que es quedara amb fam, que s'ho faça mirar!!!

I com ens havíem portat bé, sense armar rebombori, parlant baixet, malgrat la insonorització del local, Paco i Marga tenien previst i així ho van servir, desconstrucció de tòfona i nata sobre cistelleta cruixent de *crepé* (un monumental *corneto*, el meu no portava crom, així que espere veure'l aparéixer i ací no haurà passat res).

Cafés, infusions, xopets, detall de la casa, amb un bon servei.

Es va departir amb total harmonia, amb pau i tranquil·litat fins que els de sempre, van començar a esbudellar algunes cançons del repertori, ja sabeu, el Siyahamba, el rellotge, el menú, Institutriu Gená, etc.; això sí, amb el mestre **Miguelón** a la botella d'anís sec, per a marcar-nos una mica el ritme, i el mestre **Alejo**, que no sabia per on li venien les contínues peticions. Finalment, el repertori de disbarats va acabar amb una interpretació del ventall per part d'un excomponent de Locomía.

La junta directiva de la Unió va tenir el detall de convidar-nos a l'última en el local de la societat; no va caldre pregar molt per a traslladar allí la festa, amb un ambient entranyable, donant solta, sense vergonya i sense prejudicis a diferents interpretacions dels últims romàntics que encara hi érem; jo me'n vaig anar a les 6.30 i no sé a quina hora els tirarien els veïns.

Resumint, una jornada inoblidable, després de tots els tripijocs, perquè n'hi ha hagut. Una vegada més s'ha demostrat el que és aquest grup heterogeni de persones que formem la coral, eixint sempre a flotació el millor de cadascú, amb les nostres històries personals. 20 anys han donat per a molt, moltes absències familiars i de sers estimats, antics companys i companyes, que sempre estaran amb nosaltres.

De debò, ha valgut la pena!!!! Açò ja des de la parcel·la personal.

Ah!!!, i el 25 aniversari està en caure, no hem de relaxar-nos, només falten 4 anys.

Besades i abraçades per a tots. ///

UN TREBALL CORAL

per Salva Benlloch

Tot dins del temps establert, cap la una i mitja del matí acabà la nostra actuació i els somriures, les abraçades, la satisfacció de la gent era evident. Era la càlida sensació que havia deixat l'espectacle entre els assistents. 20é Aniversari. Sensació d'estima. No és cosa de l'atzar, de la casualitat, hi havia un treball de molta gent darrere, molts assaigs, nits, calor, suor, ventiladors que no donen més de si, paciència del director, cançons que repetim i repetim i repetim, localització de partitures, elaboració de partitures amb el programa que cal, estudi a casa, *mails*, carpetes farcides de *midis* i *pdfs* al dropbox, mil consultes, telefonades a antics membres de la coral, podreu vindre?, constant control dels antics membres de la coral, localització de la gent que va col·laborar, podreu vindre?, més telefonades, xerrades, les flors, les xapes, la màquina que fa les xapes i un braç que la mou la màquina, un disseny, moltes boques a dibuixar, boques que canten, difusió, hores per una animació, difusió, llistes per a passar un cap de setmana fora, telefonades als lloguers de Mançanera, als restaurants, rectificacions sobre la marxa, elaboració d'un programa per a l'estança a Mançanera, els seus assaigs, l'ajuda d'un amic i gran músic, els ventalls, l'adquisició dels mantons de Manila, llistes per a preparar el dinar que hi haurà després del concert, contacte amb un restaurant del barri, proposta d'un menú, de dos, rectificacions sobre la marxa, disseny d'un cartell, difusió, disseny de la coreografia, ensenyament de la coreografia, últims assaigs amb els músics que col·laboraran, elaboració d'un programa divers, bonic, ben lluït, cançons que s'estrenen, elaboració d'un magnífic guió, el treball previ del que serà una presentació insuperable, qui farà les fotos? i... perdoneu tots i cadascú dels meus oblits en fer aquest article.

Molta il·lusió, moltes idees, moltíssimes. Tantes que no podran estar totes. La teoria de la relativitat del temps és mentida i ja estem entre bambolines just abans d'eixir. Bromes, humor, cansament i més bromes d'**Alejo** que fan baixar la pressió. Nervis, fotos, 'mòbils encesos' diu **Encarna** que passeja la presentació amb naturalitat i mestria. Obre **Joan** amb la seua harmònica i no conte més, que la crònica és de **Pascual**. No estigué tot el treball a escena, el que esdevé a l'escenari no és sempre precís, però ha de ser màgic i aquell matí de diumenge d'octubre hi hagué música i color, un espectacle bonic, divers, però sobretot brollaren milions de tonalitats d'estima; molta de calor, calor de la bona, del que fa la bona gent, del que mou l'abraçada i el bes. Brollava amor.

Gràcies companys, gràcies per tot el temps dedicat sense el qual mai haguera sigut possible aquest matí tan bonic, tan especial, matí de 20 anys. Gràcies pel vostre treball, un treball coral. ///

Foto: Salva Benlloch

CORAL

RECORDS DE 20 ANYS

per Josep Lluís Rodrigo

Són molts els records que em venen al capdavant en aquests 20 anys i onze mesos.

Com a antic tenor de l'Orfeó Universitari de València i cantor des de xicotet, tenia la necessitat de cantar en companyia, en un grup organitzat; dic açò perquè existeix un cens de cors creats a partir de l'Orfeó i el nostre ha de reunir les condicions per a formar part d'ell.

Recorde que allà pel 1994 o 95, en les festes populars, vaig comentar amb els meus amics de tota la vida, **Joan Quiles**, **Àngels Rodas**, **Miguel Hernández** (amb els quals havia cantat des que érem ells uns xiquets, Joan i Àngels encara no eren nuvis, ells tenien quan ens vam conéixer 12 i 14 anys i jo uns 19 anys), la possibilitat de muntar un cor en el si de la Unió.

Alguna cosa semblant va passar en anys successius, i també ho vaig comentar amb més gent, entre ells amb **Miguel Morellá**, a qui li va semblar bona idea.

Per aquella època, la banda va anar a tocar a Vilafranca del Maestrat i els pares dels músics, entre altres **Mila Leiba**, **Juan Pechuán**, **Pascual Collado** i jo mateix, anàvem en el segon autobús, al final, i el viatge de tornada el passàrem cantant sense parar: va ser així que ens adonarem que allí hi havia pedrera.

Fins que el 16 de novembre de 1997 li vaig comentar a **Paco Blai**, en un descans del concert de la banda en el saló parroquial, que diguera pel micro que qui estiguera interessat a formar part del cor, que acudira al local, que compartíem amb l'AAVV, el dilluns següent, a les 20.00. Allí ens trobàrem 15 persones, entre les quals estava Àngels Rodas i Alejo Pérez. Després de decidir fundar el cor, Alejo va dir: «Us sembla que, mentre trobem qui ens dirigisca, assumisca jo la direcció». La resposta va ser afirmativa, i això fins hui en dia.

Recorde la primera vegada que vam cantar en el Palau de la Música, convidats per Orfeó Manuel Palau, en un concert benèfic, amb quatre o cinc cors més, a favor dels afectats per l'huracà Mitch, un cicló que va afectar, en 1998, a Hondures, i que va ser on va començar, quasi sense notar-la, la nostra vessant solidària. Aquesta faceta ha seguit, a través dels anys, en residències de la 3ª edat, altres catàstrofes, clausura del congrés celebrat a València del Poble Sahrauí, l'ONG de la societat musical germana Centre de Música i Dansa de Natzaret, que arreplega recursos per a la població ruandesa de Kiziguro i amb l'ONG ABAY, que treballa per a la zona de Gaba Kemisa d'Etiòpia.

Recorde que en la nostra segona o tercera participació en el dia d'Àfrica organitzada per Natzaret, les quatre o cinc corals convidades competíem en un concurs, i actuàvem amb tota la naturalitat que comporta una actuació entre altres corals, però sense cap pressió addicional. Bé, el cas és que ens van donar el primer premi.

D'aquells quinze primers pioners quedem els sis esmentats, però immediatament va sorgir la possibilitat d'assajar al Ramiro Jover, als responsables del qual els agraïm infinit la seua llarga hospitalitat, i la incorporació d'una segona fornada de coralistes, molts dels quals encara perduren, la qual cosa diu molt de l'estabilitat d'aquesta secció de la Unió.

El canvi de local d'assaig va suposar un alleujament per a un veí del primer pis del local de l'AAVV, el **Sr. Sánchez** (els seus tres fills són més coneguts pel cognom musical de la mare, **Tárrega**, i ell per ser un dels fotògrafs de la primera època), una vegada acabada una de les nostres actuacions en el local parroquial, se'm va acostar i em va dir: «Val la pena resistir tots els assajos dels dilluns per a poder gaudir del resultat».

Poques eixides fora del barri, ben musicals o lúdiques. Marca de la casa. La banda i les altres seccions tampoc és que isquen molt. Excursions organitzades per la comissió de viatges, al Saler, a les Hoces del Cabriel amb nit a Villargordo del Cabriel, a Peníscola, al Molón íber a Camporrobles i alguna més, no moltes.

Nit també en el Mas de Noguera, en la comarca de l'Alt Palància, per a preparar el concert extraordinari del 10é aniversari, aprofitant perquè l'eixida fora familiar.

I més recentment a Manzanera (Terol), poble natal del nostre benvolgut amic i excepcional músic, **Jesús Debón**.

Des de ben joveníssims, quan començàrem cantar en l'església del barri, vam tenir el privilegi de contar amb Jesús Debón. Era empleat de banca i estudiava en el conservatori, per tant, tenia coneixements musicals, tocava la guitarra, l'acordió i l'orgue. I el millor de tot era que resolia els dubtes sobre qualsevol dubte musical, a la vegada que ens suggeria cançons en voga en l'ambient eclesial com On estan els poetes, del cantautor **Ricardo Cantalapiedra**.

El viatge per antonomàsia va ser, sens dubte, al País Basc, a Oñati, el 2008. El poble natal d'una de les nostres històriques, Mila Leiba (amb vuit cognoms bascos), sobre el qual podria estar parlant fins a omplir la revista.

Com en els grans esdeveniments de la nostra coral, amb un funcionament intern de lideratge compartit, on qualsevol pot liderar o aportar la seua acció fins a on vulga, l'entusiasme pel projecte va ser tal que, una persona feia una programació de les fases del mateix fins a la tornada a València (**Grácia**); una altra proposava obrir un compte per a pagar amb targeta (**Paco Beltrán**); una altra portava l'economia (**Joan**), una altra estudiava i oferia alternatives per a l'allotjament (**Germán**) i, finalment, ens allotgem en l'alberg del cor religiós de la província de Guipúscoa.

Foto d'arxiu

Recórrer la vila d'Oñati, tan senyorial, visitar un molí i creuar-nos amb una parella de nuvis de revista del cor i cantar-los "Et vull", de **Benedetti**, que va provocar els plors de la núvia i l'alegria del nuvi, i nosaltres tan encantats. A l'eixida de les seues noces vam disfrutar d'un *aurresku* d'honor, que els van brindar.

Cantar en l'església, sentir a Àngels llançar una arenga improvisada que li va eixir de les entranyes, abans del concert, que ens anaren portant en cotxes individuals a la societat gastronòmica, on ens anaven a complimentar, perquè el nostre autobús no podia accedir. Sopar opíparament galta de porc amb pésols casolans, deliciosos, cantar cants comuns o alternatius, inclosa l'*Estaca*, per a sorpresa d'uns jóvens oïdors que es van escandalitzar, perquè estàvem cantant la cançó en català quan, segons ells, aqueixa era una cançó basca de tota la vida!

Va ser un viatge amb famílies senceres, que vam gaudir amb intensitat. El País Basc no defrauda. Visita al casc vell de Donostia a menjar els suculents pinxos, pujar a muntanya Igeldo i les seues vistes incomparables a la platja de la Concha. Recórrer la costa amb visites a Getaria i Zumaia. No va haver-hi cap problema digne d'esment excepte que quan anàvem a pagar, en la sidreria, on vam deixar constància que érem un cor, les targetes no estaven activades i va caldre prendre decisions ràpides per part del tresorer que ho va resoldre a la perfecció.

Arriscant-me a deixar-me fora de nominació a persones del cor implicades en el seu funcionament, com **Concha Quiles**, **Paquita**, **Teresa Ródenas**, **Lola Moreno**, **Lucía García**, a tota la comissió del 20é aniversari, **Ángeles Latorre**, **Fernando Yepez**, **Marga Ortíz**, **Paco Beltrán**, **Paco Juan**, a la comissió coral, **Assumpta**, **Victor, Empar**. La comissió musical, amb **Carmen Bell**, **Joan**, **Àngels** i **Alejo**. Un record especial a Joan i a Àngels, que han liderat i coordinat tant el vinté aniversari com ho va fer en el desé. A risc de reiterar-me, he de subratllar la maduresa dels components de la coral durant aquests 20 anys, perquè hem evitat qualsevol desacord d'entitat i ha prevalgut l'afecte i l'amistat a qualsevol malentés.

En l'àmbit personal vull donar les gràcies a tots els qui m'abrigallen, em cuiden i m'animen a menjar més, són gent especial.

Deixe obert el calaix dels records a qualsevol component de la coral que vulga ampliar, rectificar o corregir, qualsevol dels records ací exposats. En queden més però aqueixos han de ser explicats en una altra ocasió. ///

Fotos de Paco Perales I Pepe Alfonso

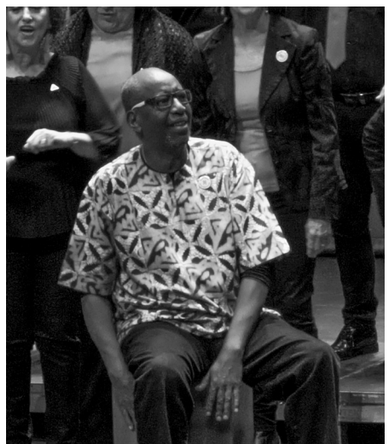

JOSEP LLUÍS RODRIGO, IMPULSOR DEL NAIXEMENT DE LA CORAL L'HORTA DE LA UMH

per María Montes

En aquest número especial dedicat a l'aniversari dels 20 anys de la Coral de la UMH, tenim el plaer d'entrevistar de nou a Josep Lluís Rodrigo. En *Notícies Musicals 49*, d'abril del 2014, parlàrem amb ell d'un magnífic concert d'*Entre Amics* que va muntar en un divendres per al record d'A poqueta nit. En aquella entrevista ens va comentar que quan va començar en la Coral es plantejà que havia d'estudiar solfeig. D'aleshores ençà ha realitzat, en l'Escola de Música de la UMH, els estudis del Grau Elemental i va elegir com a instrument el piano.

Josep Lluís, comencem la conversa dedicant-li un moment al piano. El continues estudiant?

Sí, m'agrada molt. Estudie Piano Modern amb el professor **Luis Andreu**, amb qui estic molt a gust perquè sap captar la música que m'agrada i em dona les partitures adients.

Toques diversos instruments. Quin és el que prefereixes?

Toque l'harmònica, la guitarra, el timple canari, i ara, el piano. I tots malament –rialles.

[Es toca la gola, i, mirant-me molt seriosament, sentència]. La gola és el meu preferit. La gola és el primer instrument de tots, el primitiu.

Anem, doncs, a parlar del cant. Quan començares a cantar?

Des que era menut. Ma mare cantava molt bé boleros, tangos, sarsuela... Tota la família disfrutàvem cantant junts «a veus». I, quan de jovenet vaig entrar a formar part del grup de scouts del barri, fèiem festa cantant, acompanyant-nos tocant l'harmònica i la guitarra. A més, hi vaig conéixer als que són grans amics fins ara: **Joan Quiles**, **Miguel Hernández**, **Salva Cortés**, **Ximo Fandos**, **Félix Marcos**, i tants altres. A tots ells els vaig ensenyar a tocar l'harmònica.

Crec recordar que en l'anterior entrevista em vas dir que t'incorporares ja a cantar en alguna coral des de ben jove.

Efectivament. Vaig cantar en l'Orfeó Universitari des de l'any 1981 fins al 1984 que m'ho vaig deixar. Jo tenia la necessitat de cantar i ho comentava en la Unió, però no eixia.

Finalment, com va ser la gestació de la Coral de la UMH?

En l'any 1997, el dia 17 de novembre, en un concert al Saló Parroquial, li vaig dir a **Paco Blai,** que presentava l'acte, que anunciara que el dilluns següent hi havia una reunió per a formar una coral. I hi acudiren quinze persones; entre elles **Alejo Pérez**, **Àngels Rodas**, **Mila Leiba**, **Pasqual Collado**, **Juan Pechuán**, **Rosa Valiente**, **Empar Marco**, i altres.

Quin èxit! Ja no hi havia dubte que havia una possibilitat certa de poder afrontar la nova formació.

Sí, ja va anar prou rodat. Al principi assajàvem en l'Associació de Veïnes i Veïns de Sant Marcel·lí. A l'any següent començàrem a assajar en l'aula comuna del Ramiro Jover, i hi entraren a formar part de la Coral alguns professors: **Toni Francés**, **Cristina Hernández**, **Carmen Bello**, **Joan Quiles**, el meu germà **Víctor** i **Carmen López**. Amb aquesta segona remesa va quedar consolidada la Coral. Cal dir que la majoria dels que entraren en aquests primers anys continuen a hores d'ara.

I ja són vint anys.

Sí. Celebrem l'aniversari i podem dir que és una formació consolidada en la qual la mitjana d'actuacions és de huit per any. Són quatre actuacions fixes a l'any: en primavera, estiu, tardor i hivern, concerts que, a excepció del de l'estiu, els fem en el teatre de l'Espai Rambleta. Tenim molta relació amb la Coral del Barri del Crist, amb la de la Canyada i amb la de Nazaret. A més a més, tenim una vessant solidària. Col·laborem amb l'ONG Abay amb la que els concerts que fem, el que es recapta del preu de l'entrada és per a construir escoles a Bacho (Etiopía). Col·laborem també amb la coral de Natzaret en els concerts que fa per a recaptar fons destinats a la construcció de cases a la regió de Kiziguro, a Ruanda.

Es veu des de fora que teniu un ambient magnífic d'amistat i germanor.

El fet que siguem tots gent adulta ha fet possible que, les diferències que hi ha hagut, s'han resolt amb molta maduresa i amb la premissa que l'amistat estava per davant de tot.

El públic disfrutem molt amb les vostres actuacions.

En l'últim concert del vint aniversari, vaig tindre l'honor de dirigir una cançó de bressol basca, *Aurtxoa Seaskan*. En un concert d'una altra coral, l'any 2008, la van cantar i em va agradar molt. Em van passar la partitura i ara l'hem poguda preparar. Un plaer afegit ha sigut que va vindre la soprano basca de l'Orfeó Donostiarra, **Margarita Jiménez**, per a cantar-la amb nosaltres. Va ser molt emocionant per a mi dirigir-la a ella i a tots els companys, fins i tot al nostre director, Alejo Pérez, que va cantar-hi també. Aprofite esta oportunitat per a corregir uns oblits que vaig tindre en acabar esta actuació: no vaig invitar a saludar al públic Joan Quiles, que havia fet el solo de l'harmònica; i també volia dedicar la cançó a tots els nets dels companys de la coral que han sigut iaios –que ja som prou. I la dedicatòria especial a ma mare que va faltar sis dies abans del concert.

Com veus el futur de la Coral?

Ja anem fent-se majors els que som, però continuem amb la mateixa il·lusió. I des d'ací invite a la gent que gaudisca cantant a què s'unisca a nosaltres, siguen del barri o no. Quan vam començar érem gent local, però fa anys que hi ha molts companys que venen de fora: del centre de la ciutat, de Mislata, de Patraix...

Voldries comentar alguna cosa més sobre esta vessant de l'art musical?

Sí. Voldria fer dues propostes a la nostra societat musical. Una referida als estudis: dins del currículum de l'escola de música de la UMH, la gent menuda fa una assignatura que es diu Coral –han actuat en els últims dos concerts amb la Coral l'Horta. Estaria bé que l'Escola es plantejara que els alumnes que volgueren, pogueren triar classes de cant, perquè, quan entraren al Conservatori continuaren amb estos estudis.

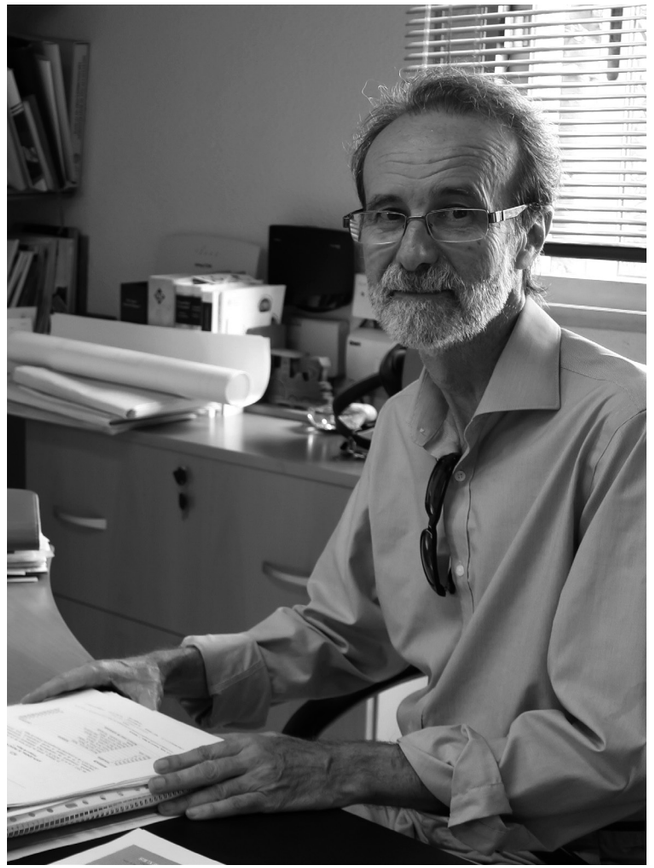

I la segona proposta?

Aquesta es refereix al fet que estaria molt bé que es creara una nova formació en la Unió, especialitzada en cant valencià; és a dir, una secció de Cant d'Estil. Una formació específica, que es mereix un suport ferm, amb la que es donaria ressò a esta part tan valuosa de la cultura valenciana, i amb la que el públic podríem conéixer i gaudir escoltant l'u i el dos, l'u, l'u i el dotze, la cançó de bressol, riberenques, *albaes*, jotes, granadines, malaguenyes,... T'ho pots imaginar? Seria meravellós!

>>

>>

Seria meravellós que es creara una nova formació en la Unió, especialitzada en cant valencià; el Cant d'Estil es mereix un suport ferm, amb la que es donaria ressò a esta part tan valuosa de la cultura valenciana

Per a acabar la xerrada, m'han arribat notícies sobre que has escrit una obra musical.

No t'han enganyat, és veritat. L'he escrita i l'hem muntada per a la cloenda d'un curs que organitza el Consell General de Col·legis d'Administradors de Finques de la Comunitat Valenciana. Es titula *Junta General «ordinària»*. (*El Musical en 3 actes i un ascensor*). És una comèdia que pretén transmetre un missatge d'agermanament entre les tres províncies, València, Castelló i Alacant. I es podria resumir l'esperit de l'obra amb la frase: «S'ha de treballar per a viure i no viure per a treballar». Tot expressat amb humor, molta música i cançons conegudes amb les quals el públic pot afegir-se a cantar. Ha sigut una experiència molt divertida i gratificant.

Hem fet l'entrevista a la cafeteria *El barecito*, en ple centre neuràlgic del barri de Sant Marcel·lí. Una hora i mitja de plaent xarrada, perquè quan es tracta de parlar amb Josep Lluís podem estar segurs que la conversa serà interessant, amena i productiva. I si el tema és la música, la passió que té per ella ens la transmet, ja que és un home que la viu, l'estima amb profunditat i la necessita. Fins a la propera entrevista, Josep Lluís. Gràcies per ser com ets. T'estimem. ///

Fotos d'arxiu

ALEJO PÉREZ LAMATA, DIRECTOR DE LA CORAL L'HORTA

per Josep Francesc Blai Duart

La Coral l'Horta, la coral de la Unió, fa 20 anys. Es diu prompte i ràpid, però és molt de temps. Un temps conduït meravellosament per una persona també singular: Alejo. En estos vint anys ell ha estat l'únic director de la Coral i això ja n'és un bon símptoma de satisfacció grupal i de reconeixement personal. Calia per tant fer-li aquesta entrevista en un esdeveniment tan especial. No sense cert temor, però atesa la urgència de temps, les renúncies d'altres potser en millors condicions, me n'encarregue jo, prepare el guió, li'l passe per correu electrònic, fem una conversa telefònica... M'arriben les respostes.

Al principi del guió que li vaig enviar, abans de les preguntes, vaig escriure (més com una nota per a mi que altra cosa) les paraules «Introducció. Breu biografia». Es tractava d'aconseguir algunes dades per fer-ne jo una introducció, contar un poc de la seua vida... Però m'arriba aquest text tan viu, tan espontani, tan fresc (es nota que encara no s'ha cansat d'escriure i contestar preguntes), que decidisc deixar-lo com m'arriba. (M'arrisque a una certa reiteració posterior en les respostes, però paga la pena). Esta és per tant l'(auto) biografia feta per Alejo.

BREU BIOGRAFIA

«Vaig nàixer a San Marcel·li. Fins als 8 anys me'n recorde viure feliç com una perdiu al barri, sempre al carrer jugant, sobretot al futbol. Mon pare, que era l'encarregat de l'arquebisbat per als pisos del barri, tingué la brillant idea de presentar-me a l'Escolania de la Verge i jo la mala idea d'afinar en la prova... i em seleccionaren entre quasi 200 aspirants, dels quals en seleccionaven 14, tot i que a l'any en restaven la mitat. A pesar dels esforços perquè em tragueren, no ho vaig aconseguir. Així comença la meua relació amb la música. A l'Escolania, a més d'assajar dos vegades al dia, també féiem missa i rosari diaris cantats, classes de violí, piano i cursàvem els estudis musicals al conservatori, a cent metres de l'Escolania, fins 4t curs, i conjunt vocal; els cursos que s'impartien en els anys 70. Una vegada isc, segueix amb els estudis de piano. Als 18 anys aproximadament iniciem el projecte de la banda, faig estudis de saxofon al conservatori i aprenc a tocar el clarinet. Vaig fer la mili a la banda de la 3a regió militar, gràcies a un endoll de mon pare, clar!, perquè portava dos anys escassos tocant el saxo. Done classes de

solfeig a la banda, a més de tocar en ella. Durant uns anys, el nostre director d'aleshores, **Xema Senabre**, em porta a la banda d'Al Tall, una xicoteta formació de banda que acompanya al grup Al Tall en les seues actuacions tocant peces de banda o arranjaments del matei Senabre. Toque en diverses formacions de banda, amb **Rosa Valiente**, la meua dona, i **Eva** i **Ali**, les meues filles, en grups de música rock, orquestres. Fa 21 anys vam iniciar la Coral de la Unió, i fins ara. I sempre treballant, a banda d'altres coses, per a poder viure, des de fa molts anys, com a administrador de finques».

A continuació l'entrevista. Mantindré les preguntes, redactades abans de conéixer la seua biografia, perquè en les respostes s'amaguen matisos i detalls que enriqueixen l'anterior aportació i resulten interessants.

>>

>>

1. D'on et ve l'afició per la música? Tens arrels familiars en l'àmbit musical?

Diverses coses anaren acumulant-se. El contacte amb la música a l'Escolania, superar les ganes d'eixir d'allí i trobar-li el sentit a la música. També el fet que realment tenia oïda i que l'organista de l'església de Sant Marcel·lí, al Nadal del 1969, no sé com, em va fer molt fàcil el solfeig. L'afició me la contagia **Margarita**, la gran pianista i professora del barri i tot seguit la banda. Familiars, que sàpiga jo, no.

2. Com fou la teua incorporació a l'Escolania de la Mare de Déu? Quant de temps hi estigueres? Va marcar això la teua formació i posterior trajectòria musical?

Ja ho he explicat més o menys. Després de set anys que presentaren a les proves al meu germà, i a les quals es presentaven centenars de xiquets, com ell no afina gens ni miqueta no entrà, i ho intentaren amb mi. Jo sí que afinava. En entrar i veure el que era allò ho vaig passar molt malament, perquè estava intern, tot eren misses i rosaris, solfeig, cantar. Tot antic, molt gran, rectors, monges, tres setmanes de vacacions només a l'any, la resta intern. I a part de les misses i rosaris diaris cantats, les que hi havíem d'ajudar que no eren cantades... una festa continua, de dilluns a diumenge al matí. Jo que venia d'estar sempre jugant al carrer d'allò més bé... Quant a positiu, 6 anys amb la música, tot el dia: missa cantada, classe normal, després assaig a tres veus els trenta components abans de dinar, dinar i classe, assaig a la vesprada i classes de solfeig i violí; i al 2n any al Conservatori. A la nit, a les 20 hores, rosari a la verge, sopar i dormir. Sis anys seguits, l'últim també piano, classes particulars.

Vaig eixir amb ganes d'oblidar-me de la música, l'Església. I amb ganes boges de passar-ho bé. Música en sabia molta, i per a mi era com respirar. Vaig seguir amb el piano, que em va agradar molt, me'n vaig comprar un i **Margarita Roda**, molt reconeguda pianista, del barri, amb una acadèmia al centre de València, em donava classes. Aquesta va ser la meua continuïtat amb la música fins que arribà la proposta que férem, els components de la Comissió de Cultura de l'Associació de Veïns (que si no recorde mal, érem **Paco**, **Juan**, **Angel**, **Artemio**, **Simon**, **Mario** i jo) d'intentar formar i crear una banda de música. Aquest va ser el meu principi realment il·lusionant amb la música, que gràcies als coneixements adquirits a l'Escolania vaig progressar amb rapidesa, amb el saxofon i clarinet, i vaig poder col·laborar més intensament amb la banda i la seua posada en marxa.

3. Mai vas pensar dedicar-te professionalment a la música? Per què?

Sí, hi anava encaminat, però dos precioses filles seguides, una amb 23 anys i l'altra als 24 i la necessitat de mantindre una família amb tot el que porta això, va fer que haguérem d'apartar el treball que ja tenia donant classes -poc remunerades-, la banda, els estudis musicals que cursava que em faltaven i també, que no ho he dit, vaig deixar l'altra gran afició meua que era el bàsquet. Portàvem l'equip de Sant Marcel·lí amb totes les seccions infantils, juvenils, juniors i sèniors, amb ajuda de grans amics coneguts per tots els de la meua edat.

4. Del teu pas pels Scouts, guardes algun record musical?

Sí, només foren 2 anys. En eixir de l'Escolania, des dels 14 anys fins als 16 o 17 que es va produir la divisió o separació entre scouts i juniors, vaig començar a col·laborar amb l'Associació de Veïns. Recorde al nostre amic **Jose Luis Rodrigo** amb la guitarra i les cançons que cantàvem, també la participació en els musicals de Godspell i Jesucristo Super Star. Que bé ho passàvem!

No has de faltar mai a cap assaig. Encara que les partitures no són difícils per a mi, portar-ne 4 a la vegada amb aquests ingredients musicalment m'ha donat molta experiència, i em manté un poc en forma musicalment.

5. L'any 1980 es crea la UMH de Sant Marcel·lí. Tu en vas ser soci i mestre fundador. Per què et sumares a eixe projecte?

Com ja he dit, jo era membre de la Comissió de cultura i ja no me'n recorde qui dels 7 o 8 que la componien tindria la idea de formar una banda, però com a únic músic de la Comissió va ser per a mi un projecte molt il·lusionant, el més il·lusionant de la meua vida.

6. Quins instruments has tocat a la banda? Quins altres instruments toques?

A la banda, el saxo principalment; clarinet, que m'agrada molt, i vaig tocar 4 o 5 anys el trombó a la banda de Tres Forques, quan era a la falla del mercat de Castella. Vaig tocar el violí, del qual sabria tocar però amb un so d'aquella manera; el piano, del qual vaig fer 4 cursos però que ara només toque en casa i poquet; també rasque la guitarra malament.

7. Com fou la teua incorporació a la Coral com a primer director? Per què t'atrau eixe nou projecte? És com retornar als teus orígens musicals?

Era el que més formació musical tenia quan començàrem. Vaig assumir el paper de coordinador i com no ha proposat mai ningú altra cosa, hem seguit portant el que podríem dir alguna cosa semblant a la direcció. M'ha agradat de sempre fer activitats en grup, organitzar, i si és una cosa com cantar i que té a veure amb la música, més encara. Encara que quan començàrem, tocava amb la banda a les Falles i en una formació de músics coneguts, amb l'orquestra, la idea de la coral em va il·lusionar molt i ara que no faig altra activitat musical, em manté viu dins de la música.

8. Ara la Coral l'Horta fa 20 anys. Podries fer-ne una valoració de la seua evolució?

Començàrem 15 o 16 només, gent molt coneguda per tots, pares de xiquets que estaven a la banda, mestres dels col·legis del barri, amics de l'Associació de Veïns, antics músics de la banda. Experiència musical, variada; les mestres sabien un poc de música, els antics músics també, els pares a la força d'escoltar als seus fills... Eren bons elements els primers, ara que ho pense, molts tenien l'experiència de cantar als scouts i a l'església de Sant Marcel·lí. De seguida s'atreviren a fer un concert de Nadal. Pensàvem que ho féiem bé, fins que començàrem a cantar amb altres formacions més experimentades. Va passant gent i augmentant el nombre de membres de la coral fins als vora 40 que en som ara.

A banda del que ens ha ensenyat cantar amb altres formacions, hi ha gent del cor que va a classes de cant, solfeig, participa amb altres formacions, estudia molt per a preparar-se la seua veu i tot això fa que la coral estiga a bon nivell, a pesar de ser tots aficionats i la majoria no saber música, d'assajar un dia a la setmana només, cantar a 4 veus i quasi sempre sense acompanyament musical instrumental. A banda de l'ambient, amistat i companyonia que hi ha i fa que ho passem bé.

9. I de tu? Quina ha estat la teua experiència, evolució a la Coral en estos vint anys?

Personalment és una experiència fantàstica, encara que puntualment vaig dirigir la banda al principi, quan Xema no estava, o altres formacions instrumentals amb músics que saben llegir, dirigir una coral a 4 veus, sense instruments, amb gent que en la seua majoria no saben música, i fins i tot ni havien cantat en cors, amb un dia d'assaig a la setmana, no té res a veure. No has de faltar mai a cap assaig, ser molt pesat per a treballar i aprendre a captar les 4 veus, marcar i portar en tot moment el temps, entrades, eixides, matisos, lletra, etc. I encara que les partitures no són difícils per a mi, portar-ne 4 a la vegada amb aquests ingredients musicalment m'ha donat molta experiència, i em manté un poc en forma musicalment. De totes maneres, la gent que està a la coral, els amics de la coral, em faciliten molt el treball i tenen molta paciència amb mi i vénen als assajos quasi tots i no falten a quasi cap, fins al punt que encara que ells es posen nerviosos abans dels concerts, jo no me'n recorde de l'últim concert que em vaig posar nerviós. Aquesta és la seguretat que em donen ells.

10. Algun record, alguna vivència, algun moment especial que es puga contar?

Tots els assajos ho són, i per descomptat els concerts i les col·laboracions amb altres societats i amb l'orquestra i la banda. L'eixida al País Basc, va ser memorable, el desé i el vinté aniversari i sobretot l'amistat per damunt de tot, ajuntar a tanta bona gent és un somni.

11. Quin futur li augures a la Coral l'Horta?

M'agradaria pensar que tot el futur, però hem de pensar que la mitjana d'edat del cor és elevada. Si no hi ha un projecte per part de la Unió Musical l'Horta, per a fomentar l'afició al cant i a cantar en grup, el cor no baixarà la mitjana d'edat, això segur. Però, mentre continuen part dels que som ara, seguirà creixent, i espere que quan no en quede cap dels actuals, els que continuen mantinguen les ganes i la il·lusió d'ara.

12. Digues allò que vols dir i encara no t'he preguntat.

Ja m'he enrotllat massa. Però remarcar que tenim molta il·lusió en col·laborar amb les altres seccions de la Unió.

Moltes gràcies, Alejo. De segur que estes últimes paraules no cauran en el buit. Gràcies per confiar-nos part de la teua vida. Espere que la teua experiència siga inspiradora per a tants i tantes joves que hui arreplega la Unió Musical l'Horta, aquell projecte que tant et va il·lusionar i que tant has fet perquè siga realitat. ///

MEMÒRIA D'ACTIVITATS DE LA UNIÓ MUSICAL L'HORTA DE SANT MARCEL·LÍ AL 2018

per Ximena Ortega

DATA	ACTIVITAT	REALIZADA PER	ORGANITZADA PER	LLOC
26/01	Cercavila Presentació fallera	Banda	Falla Arq. Olaechea-St. Marcel·lí	Sant Marcel·lí
27/01	Cercavila Presentació fallera	Banda	Falla Arq. Olaechea-St. Marcel·lí	Sant Marcel·lí
02/02	A Poqueta Nit-Tertúlia		UMH-Voluntariat pel Valencià	Local Social
23/02	A Poqueta Nit-Recital Poesia	Grup Faristol	UMH	Local Social
10/03	Dia de la Dona	Coral l'Horta	UMH	Espai Rambleta. RamClub
11/03	Concert 25 Aniversari Alborada	Banda Simfònica	UMH – Grupo Alborada	Espai Rambleta. Teatre.
15-19/03	Falles. Cercaviles.	Banda Simfònica	Comissions falleres	
26-27/03	Setmana Cultural (passa carrers, concerts)	Alumnes i professors de l'Escola de Música	UMH	Carrers del barri, local social i Espai Rambleta
15/04	Festival Bandes Juvenils	Banda Juvenil	Assoc. Musical Picanya	Musical Picanya
21/04	Concert (Trobada Bandes)	Conjunt Inst. d'Adults	Consell Insular de Formentera-Escola Música Formentera	Formentera
27/04	A Poqueta Nit: Recital Poètic V. A. Estellés	Taller de Poesia de la Biblioteca Clara Santiró	UMH -Gabinet de Normalització Lingüística Ajuntament de València	Local Social
03/05	Entrada Moros i Cristians	Banda Simfònica	Agrupació Moros i Cristians	Sedaví
05/05	Entrada Moros i Cristians	Banda Simfònica	Agrupació Moros i Cristians	Sedaví
13/05	Concert Retrobem la Nostra Música	Orquestra i Coral	UMH	Espai Rambleta
22/05	Processó	Banda Simfònica	Clavaris del Crist de la fe	Iglesia Sta. Mónica-València
03/06	Processó	Banda Simfònica	Pedania Borbotó	Borbotó
09/06	A Poqueta Nit-Concert Pop-Rock	Rock House i Golpe de Efecto	UMH	Espai Rambleta. RamClub
16/06	Concert	Orquestra	Centre 3a Edat Sant Marcel·lí. Setmana Cultural	Pl. Òscar Romero
22/06	A Poqueta Nit	Grup d'Acordions UMH	UMH	Local Social
24/06	Festival Bandes Juvenils	Banda Juvenil	Federació AAVV de València	Palau de la Música. Sala Rodrigo
30/06	A Poqueta Nit-Concert Rock and Roll	Los Viernes Ensayo i Impresentables	UMH	Espai Rambleta. RamClub

DATA	ACTIVITAT	REALIZADA PER	ORGANITZADA PER	LLOC
02/07	Concert Fi de Curs	Conjunt Inst. Infantil, Conjunt de Corda i Banda Juvenil	UMH	Espai Rambleta
15/07	Concert Retrobem la Nostra Música	Banda Simfònica	UMH	Espai Rambleta
26/07	Processó	Banda Simfònica	Pedania Borboró	Borbotó
23-28/07	Curs d'Estiu	Escola de Música	UMH	Centre La Salle
13/09	Cercavila del Convit. Festes Populars	Banda Simfònica	Comissió Festes Populars AVV	Barri Sant Marcel·lí
14/09	Concert Festes Populars	Banda Juvenil	Comissió Festes Populars AVV	Plaça Òscar Romero
15/09	Festival de Bandes	Banda Simfònica	Junta Municipal Patraix	Espai Rambleta. Teatre
16/09	Concert Festes Populars	Orquestra, Banda y Coral	UMH -Assoc. Veïns	Espai Rambleta. Teatre
21/09	A Poqueta Nit	Concert Aula Vocal 5	UMH	Local Social
23/09	Certamen	Banda Juvenil	Castellar	Benetússer
26/09	Cercavila	Banda Simfònica	València CF	Camp Futbol Mestalla
27/10	Concert Cultura als barris	Concert Banda Simfònica Coordinadora	Ajuntament València-	Pl. Óscar Romero
28/10	Concert 20é Aniversari	Coral l'Horta	UMH	Espai Rambleta
18/11	Concert	Orquestra	UMH	Espai Rambleta
23/11	A Poqueta Nit: Recital de música i cant	Grup Entre Tres	UMH	Local Social
25/11	Festival de bandes	Banda Simfònica	Bandes del Marítim i Autoritat Portuària	Pèrgola de la Marina
25/11	Trobada Cultural	Coral	Junta Municipal Patraix	Espai Rambleta
9/12	Concert de Nadal	Conjunt Inst. Infantil i Banda Juvenil	UMH	Espai Rambleta
15/12	Recollida noves incorporacions a la Banda i Orquestra	Banda	UMH	Passa carrers pel barri
21/12	Concert de Nadal	Coral l'Horta	UMH	Espai Rambleta
22/12	Dia del Soci		UMH	Local Social
23/12	Concert de Nadal	Banda Simfònica	UMH	Espai Rambleta

MEDALLA D'OR DE LA CIUTAT PER A LES BANDES DE MÚSICA DE VALÈNCIA

perJosep Francesc Blai Duart

El lliurament es produïa el passat dijous 1 de novembre de 2018 a l'hemicicle de l'Ajuntament de València, saló de plens del Consistori. De mans de l'alcalde de la ciutat Sr. **Joan Ribó** rebia el guardó el president de la Coordinadora de Societats Musicals Federades de la ciutat de València (COSOMUVAL) **Miguel Hernández Ferrer**. Una doble circumstància confluïa en este esdeveniment per a fer-lo encara més proper a la nostra entitat: la Unió Musical l'Horta de Sant Marcel·lí-València fou entitat fundadora de la Coordinadora en l'any 1983 i, en l'actualitat, el president de la Coordinadora és el president de la nostra societat musical. Seria allò de dir «amb un tir matem dos pardals», però trobe millor la dita: «quant més sucre més dolç».

Molt ha plogut des d'aquella data fundadora. Les 6 entitats creadores en són ara 26. I aquell grapat de músics entusiasmats i amb ganes de fer faena, s'han convertit en 2.500 homes i dones que fan música pels carrers i locals de la ciutat en millors condicions i consideració que aleshores. I tot gràcies al treball de la COSOMUVAL.

Però les dades no acaben ací i totes són ben significatives, tant del treball que les entitats musicals realitzen a la ciutat com de la gran afició que hi ha a la música, que podem considerar-la quasi com a un tret cultural ineludible. I és gràcies al treball, entre altres, però sobretot de la COSOMUVAL, que este tret cultural, la música de banda ha crescut en reconeixement i prestigi al cap i casal. Més de 3.400 educands reben ensenyament musical a les seues escoles, ateses per un col·lectiu de més de 400 professors i professores. A més de 6.000 puja el nombre de persones associades a les entitats de la COSOMUVAL.

Octavio Hernández Bolín, bon amic de la UMH, gran defensor, promotor i difusor de l'activitat musical bandística, i a qui sempre recordaré per aquelles paraules tan encertades: «La Unió Musical l'Horta de Sant Marcel·lí, més que una banda és un moviment social»; ell ha escrit un bon reportatge sobre aquest esdeveniment a *Las Provincias*, posant en relleu l'amplitud de l'activitat musical d'estes entitats: escoles de música, bandes simfòniques, bandes juvenils, corals, orquestres, acordions... Nosaltres, la UMH, en som un bon exemple. I també, en paraules del president Miguel Hernández, exposa els fruits aconseguits i les actuals reivindicacions: més infraestructures i millora de les actuals, així com una major presència en les programacions culturals de la ciutat.

Qui no sembra no cull. I això val adés i ara, sempre. La medalla que ara es rep és el fruit de la faena feta. Però qui només recull i no sembra, demà passarà gana. La COSOMUVAL cull i sembra i collirà.

Enhorabona!! ///

Fotos: Tomás Sánchez

LA FUNDACIÓN CEPAIM AMB LES FESTES POPULARS DEL BARRI DE SANT MARCEL·LÍ 2018

per Xavier Sempere (Cepaim)

Aquest 2018, el centre de la Fundación Cepaim València, ha estat col·laborant amb les Festes Populars del Barri de Sant Marcel·lí junt amb l'Associació de Veïnes i Veïns. Les nostres propostes han sigut molt diverses, des d'un taller de «Cabuts per la Interculturalitat» fins a la participació en la IX Trobada de Torres Humanes.

Baix el lema «Tot el barri fent Festa» i la implicació de tothom, hem aconseguit que veïnes i veïns amb baixa participació en la vida diària del barri, s'uniren i gaudiren de les festes.

Cal esmentar, que tota aquesta aportació ha sigut possible gràcies al «Programa Integral para la inclusión activa, el acceso al empleo, la dinamización comunitaria y la participación social en zonas de exclusión social. Organisme financiador: Ministerio de Sanidad, Consumo y Bienestar Social, mitjançant les aportacions del IRPF».

Aquest any, les festes s'han iniciat uns dies abans per a preparar els cabuts per la interculturalitat. Amb aquesta activitat s'ha tractat d'involucrar als agents educatius i associatius al barri i, en particular, a la infància. Es tractava de generar nous espais relacionals per a promoure el coneixement cultural divers del veïnat del barri. És per això que en aquesta ocasió s'ha plantejat des de la mediació artística: l'art com a eina de mediació, és a dir, l'objectiu fonamental no és que les persones aprengueren art, sinó que la pròpia activitat fora una eina educativa encaminada a la millora de les relacions interculturals i de participació en la vida diària del barri.

Durant dos vesprades vàrem estar elaborant els Cabuts, en una jornada ludicofestiva on l'únic interés de les persones participants era confeccionar els Cabuts per a poder participar en la Cercavila del Convit i donar la benvinguda a l'inici de les Festes Populars de Sant Marcel·lí 2018.

Així, amb la Cercavila del Convit vam omplir de gom a gom els carrers del barri, al ritme de la música, gràcies a la Unió Musical de l'Horta, amb bufons de foc i el grup de cabuts realitzats els dies previs. I, per descomptat, com tots els anys, no podien faltar Marcel·lí i Marcel·lina, amb la novetat que aquest any han sigut portats per persones dels programes d'Acollida Humanitària de la Fundació Cepaim, provinents de l'Àfrica Subsahariana.

El divendres de les festes es va dur a terme una acció amb totes les escoles del barri que va consistir a iniciar un diagnòstic sobre els recursos de la infància. Amb una participació de més de 500 menors, l'activitat ha servit per a encaminar la futura intervenció al barri, així com per a dotar de nous espais relacionals i omplir els carrers de vida durant les festes.

El Centre de Cepaim València ha estat implicat en les festes del barri i, més de 20 persones treballadores han pogut disfrutar i participar activament en elles.

Seguirem treballant amb el veïnat del Barri de Sant Marcel·lí. ///

Fotos: Tomás Sánchez

NOU PLANTER A LA MUIXERANGA

per Josep Francesc Blai Duart

Potser, quasi segur, quan llegiu esta revista ja haja passat santa Llúcia i amb ella la Tabalà. Crònica d'este esdeveniment anual ja en trindreu en la propera revista. Però ara, per a esta revista d'entretemps per la manera com han vingut les coses, hem trobat la col·laboració de nous fitxatges de la Muixeranga de València. Tota la colla està ben contenta de la seua arribada. Ells ens parlen dels motius per anar a la muixeranga, de com connectaren, de què és allò que més els agrada, i d'altres cosetes.... Vos deixe amb les paraules, escrites, de Leti, Néstor i Miguel Àngel.

LA MUIXERANGA, UNA FAMÍLIA.

Sempre he tingut curiositat per la Muixeranga, però mai m'havia apropat a eixe món. Va ser la insistència de la meua filla la que ha fet que avui tota la família formem part d'aquesta família més gran que és la Muixeranga de València.

Muixerangues n'havia vist més d'una vegada, moltes al Barri de Sant Marcel·lí, però mai havia pensat que la Muixeranga de València tingués el seu origen i la seua seu al Barri de Sant Marcel·lí. Va ser aquest setembre quan vàrem veure assajar a la Muixeranga per a la cercavila de les festes del Barri, i vàrem tindre l'oportunitat de parlar amb la colla. L'alegria encara va ser major quan ens varen assabentar que assajaven al CEIP Professor Ramiro Jover, Col·legi dels meus fills. Va ser tan gran la il·lusió de la meua filla que tota la família vàrem decidir formar part de la Muixeranga de València que ens va rebre amb els braços oberts!

He de dir, que la colla és meravellosa, hem pogut conèixer a una gran quantitat dels seus membres i estem aprenent molt als assajos dels dissabtes a la vesprada, tant pel que fa a la tècnica per a pujar, com pel que fa a la tècnica per fer de base, de primeres, de vent o el que mane el Mestre. Mai m'havia imaginat que hi haguera tanta tècnica i tanta coordinació a l'hora de fer un castell, un pilar, etc.

Encara que no portem ni dos mesos pertanyent a la Muixeranga de València, hem pogut participar ja en dos actes. Per una banda la cercavila de les festes del Barri de Patraix on varen convidar a la Muixeranga de València i per una altra, a la inauguració de l'exposició del fotògraf **Jordi Ferrer** a Ca Revolta. En aquestes dues actuacions hem gaudit moltíssim.

Ara, estem preparant l'actuació per a la Tabalà de Santa Llúcia, el 12 de desembre a les set i mitja de la vesprada. Cercavila que rodeja el Barri de Velluters amb el soroll d'una centena de dolçaines i tabals, per anunciar la festa, a la qual s'afegeixen les torres humanes de la Muixeranga de València des de fa més de deu anys.

Per finalitzar, només he de dir, que estem encantats de formar part d'aquesta família tan meravellosa que és la Muixeranga de València, i animar a tot el món a què s'aprope als assajos de la Muixeranga, perquè estic segur que els agradarà, a més de ser una activitat per a tota la família! Per: **Miguel Àngel Bas.**

LA MUIXERANGA QUE M'ENCANTA!

A les festes de Sant Marcel·lí de l'any passat va vindre una Muixeranga de Barcelona i la vàrem veure i em va agradar no, lo següent!!! Li vaig estar donant la lata als meus pares que volia anar a la Muixeranga, i el meu pare va mirar per internet i en vàrem trobar una però estava a l'altra punta de València, i jo clar, estava super desesperada perquè no trobàvem res.

Enguany, una companyera de treball de mon pare ens va convidar a Algemesí per vore la Muixeranga, i va ser espectacular. Al cap de setmana següent varen ser les festes de Sant Marcel·lí i va actuar una altra Muixeranga i els vàrem preguntar d'on eren, i ens van dir que eren del Barri de Sant Marcel·lí.

Ens vàrem alegrar molt i preguntàrem on assajaven i ens varen dir que assajaven al col·legi CEIP PROFESSOR RAMIRO JOVER i resulta que és el meu col·legi!!! Estava tan contenta que de seguida em vaig apuntar i al segon assaig ja em varen convidar a la Cercavila de les festes de Patraix, on vam fer una figura davant l'alcalde **Joan Ribó**. Va ser impressionant.

A més de les actuacions, vaig a assajar tots els dissabtes, i aquest dissabte vàrem anar tota la colla a l'exposició fotogràfica de Jordi Ferrer i vàrem fer unes quantes figures a la inauguració.

D'altra banda a la Muixeranga es fan un milió d'amics per exemple: Irene, Néstor, Aitana, etc., i clar com jo em vaig apuntar, el meu pare, la meua mare, i el meu germà menut també es vàrem apuntar i així anem a assajar total la família i com vos estic dient m'agrada moltíssim la Muixeranga.

QUÈ M'AGRADA DE LA MUIXERANGA?

De la muixeranga m'agrada tot, m'agrada per exemple enfaixar-me, l'escalfament, pujar dalt, fer d'atzeneta, m'agrada rebre l'informació del mestre per a aprendre, jugar amb els amics, etc., en resumen, m'agrada tot!!!!!!

INFORMACIÓ DE LA MUIXERANGA DE VALÈNCIA

La Muixeranga de València està oberta a tot el públic, s'assaja al Col·legi C.E.I.P. Professor Ramiro Jover, situat en el Barri de Sant Marcel·lí en València. La nostra vestimenta és camisa i pantalons blancs i la faixa de color negre. Per: **Leticia Bas.**

AMICS, COMBOI I TREBALL BEN FET.

Per a mi la muixeranga és: eixides , sopars , festes , combois, eixes coses ; però el que més m'agrada de la muixeranga és quant arriba el dia de l'actuació , quan saps que has estat treballant als assajos les figures , i que no vas a caure't , que saps que no el caus per açò: perquè t'ho as preparat bé. De vegades dalt em pose nerviós però sé que baix hi gent aguantant la figura i també quan fem algun assaig o actuació jo em pose molt content , perquè el que t'ho has preparat durant tant de temps per fi vas a fer-ho per a totes i tots els que estiguen mirant. I a més el que jo crec de veritat és fer una festa popular perquè no es perda pel pas del temps.

Vaig per fer festa , per ser un més d'aquesta muixeranga , perquè no es llance a perdre el folklore valencià que tants anys ha estat seguint la gent que ha volgut , que , per molt jove o molt vell no s'ha d'abandonar-la per res del món, perquè això és una forma d'expressar-se a la gent. Però en aquest cas açò no es fa per rivalitat, no, tot el contrari. També vaig per divertir-me, per passar-ho bé.

Doncs en la muixeranga fem figures sobretot però també aprenem del que puguem fer i del que fem entre tots. També m'ho passe molt bé i és molt divertit i veus com des dels més menuts fins als més grans. Fem molt de comboi entre tots, però sobretot, més que les figures fem amics i comboi. Per: **Néstor** ///

MUIXERANGA
DE VALÈNCIA

LLETRA I MÚSICA: JORDI SIERRA

per Joan Enric iriarte

Durant els pròxims mesos us recomanaré obres de **Jordi Sierra i Fabra** relacionades amb el món de la música. Per quina raó? Ara la sabreu. Us el presente.

Jordi va nàixer a Barcelona el 26 de juliol de 1947. Té una clara i ferma vocació d'escriptor des de molt jove, perquè confessa que va donar els seus primers intents amb sols 8 anys. Amb dotze va escriure la seua primera novel·la, de cinc-centes pàgines. Jo l'he vista.

La seua vinculació amb la música rock li va servir per a fer-se popular sense perdre mai de vista el seu autèntic anhel de convertir-se en escriptor.

És l'escriptor espanyol, més prolífic, amb més de cinc-centes obres escrites, i més de cent dedicades al món de la música. I, en vida, el més llegit: les seues xifres de vendes superen ja els 13 milions d'exemplars. Ha guanyat gairebé 40 premis literaris, a més de rebre un centenar d'esments honorífics i figurar en múltiples llistes d'honor.

Viatger incansable, romàntic, sentimental i apassionat, es reconeix un utòpic possibilista i un enamorat de la paraula escrita i de la llibertat que comporta.

Cal destacar la seua llavor social. Ha creat dues fundacions: la Fundació Jordi Sierra i Fabra, de Barcelona, i la Fundación Taller de Letras Jordi Sierra i Fabra, de Medellín (Colòmbia), pensant en la gent jove que vol ser escriptor, en fomentar la lectura i, en el cas de Medellin, tornant un poquet de tot el que els hem robat.

«La meua vida és passió constant, soc un tio que escriu de forma visceral, intuïtiva. Em va la ficció, la novel·la, l'assaig, la poesia, els guions per a còmics, la TV, la ràdio i el cinema. Quan faig alguna cosa, em bolque de ple».

En música rock, els meus quatre pilars són els **Beatles**, **Dylan**, **Led Zeppelin** i **Bruce Springsteen**. Però si parlem de música i gustos... no acabaríem mai».

Va tardar cinc anys a pensar com escriure *El joven Lennon*, un dels seus grans èxits. «Gràcies a aquest llibre se sap en moltes escoles qui era **John Lennon**. Per a mi fou com un germà gran». Assegura que els Beatles li canviaren la vida. «Vaig veure que eren gent com jo, que pensaven com jo, que sentien com jo, i que vivien com jo volia viure i ningú em deixava. Aleshores començí a lluitar».

Però, com ha arribat a ser ell mateix? Quan començà l'aventura?

1968: Primers treballs professionals en el camp de la música. Membre fundador i col·laborador d´El Gran Musical (Cadena SER, Madrid) i col·laborador a Ràdio Barcelona. Articles i col·laboracions a *La Prensa* de Barcelona i *Nuevo Diario* de Madrid.

1969: Corresponsal a Barcelona d'El Gran Musical.

1970: Abandona els estudis i es dedica totalment de forma professional a ser comentarista musical. Director a Barcelona del setmanari *Disco Expres*. Comencen els viatges per tot el món amb els grans de la música.

1972: Publicació del primer llibre, 1962-72 *Historia de la Música Pop*, la primera obra en el seu gènere editada a Espanya i gran èxit de vendes. Conseller de redacció, col·laborador, redactor i fundador de diverses revistes musicals, *Top Magazine*, *Extra*, etc.

1973: Membre fundador i redactor de *Popular 1*, revista mensual de rock, pionera en el seu estil.

1974 Director executiu de Popular 1. Programa radiofònic a Radio Peninsular de Barcelona, *Semanario Informativo de la Música Pop*, quatre anys en antena des d'aquest moment.

1976: Dimissió del càrrec de director executiu de *Popular 1* per a una plena dedicació a la literatura i per viatjar. Inici de la col·lecció de llibres de música (biografies i història) *Música de Nuestro Tiempo*, en la que escriu i publica dues dotzenes d'obres en els anys següents.

1977: Membre fundador de la revista *Super Pop*, en pocs mesos el número 1 a Espanya en el seu gènere dedicada a la música jove.

1978: Després de nou anys, dimissió del càrrec de director de *Disco Expres*.

1981: S´inicia la publicació de la *Historia de la Música Rock* en 100 fascicles (6 volums) durant dos anys.

1988: *El joven Lennon* passa 11 mesos a la llista de best-sellers de literatura juvenil.

1989: Primera pel·lícula de Daniel Ros feta a TV (estrenada el març del 1994).

1990: Creació d'un joc Trivial sobre música rock.

1992: *Diccionario de los Beatles*, primer llibre editat al món amb aquest títol i sota aquesta idea.

1993: S´inicia la publicació a Itàlia de l'enciclopèdia *Los grandes del Rock de la A a la Z* (titulada allà *Los mitos del rock en vivo)*, en 100 fascicles, 5 volums.

1994: S´inicia la publicació a Espanya de l'enciclopèdia Los grandes del Rock de la A a la Z en 100 fascicles, 5 volums. Densa obra amb 2.000 biografies principals i més de mil secundàries.

1995: S´edita el *Diario de los Beatles*, primera obra mundial en el seu gènere.

1996: Marcha Films compra els drets per portar a la pantalla la novel·la *El regreso de Johnny Pickup* (una de les obres que us recomanaré). El director de cine **Imanol Uribe** compra els drets per portar a la pantalla la novel·la *El tiempo del olvido*.

1997: *El joven Lennon* rep el "Libro de Oro" per les seues vendes a Ediciones SM. Es cumpleixen 25 anys de l'aparició del primer llibre. Homenatge a Barcelona.

1999: Canta per primera vegada en públic *Te recuerdo Amanda* al festival en memòria de **Víctor Jara** que té lloc a Barcelona, juntament amb tots els artistes convidats. Inauguració de la pàgina web oficial.

I així fins més de cent obres dedicades al món de la música. Especialment al rock. Podria augmentar les dades, però considere que aquestes són bastants

>>

>>
perquè us feu una idea de la immensa categoria de l'autor.

I, no puc callar. La biografia de Victor Jara mostra l'honestedat de Jordi. No es va publicar fins que la seua vídua donà el consentiment. I, d'aquesta factura hi ha més exemples.

Les dades que hi apareixen han eixit de diverses entrevistes, del seu web i de converses que he tingut amb ell.

Desitge que gaudiu de les obres que hi recomane, relacionades amb el rock, i que aneu coneixent la figura del seu autor. Algunes ressenyes les he fetes jo; altres, són adaptacions d'algunes que he trobat a internet; altres, ampliacions de les trobades a internet; i, altres, com que m'agradaren com estaven, les he deixades sense canviar res.

Les he dividit en els següents apartats:

Nàixer i renàixer: *Cuando el cielo se queme* i *Banda Sonora* (editada en català i castellà)

Humor: *El regreso de Johnny Pickup* i *Mis Salvajes Rockeros*.

Amistat i amor: *Sonidos del corazón* i *Només tu* (també la podeu trobar en castellà).

Cadàvers: *27 edad maldita*, *Cadáveres bien parecidos* i *Que no vayan por ti*.

Bob Dylan: *Bob Dylan, 99 razones para amarlo (o no)* i *Escritos en el viento*.

Beatles: *100 Històries al voltant dels Beatles*.

I, potser, alguna història sorpresa més.

JE recomana

AMISTAT, AMOR I ROCK & ROLL

per Joan Enric iriarte

La primera vegada que Juanjo toca el piano al Conservatori, fascina la professora i companys. És autodidacta i fill de roquers.

Eixe mateix dia coneix **Valeria**, violinista clásica, i naix un amor molt bonic. Uns dies després d'aquesta trobada ell la convida a presenciar un assaig de la seua banda al local on practiquen. Allí coneixeran un vell roquer, amic del pare de Juanjo, **Lester**, que els farà recórrer la història de la música, des d'*El rhythm and blues* i el *gospel*, fins els grups més punters de hui passant per personatges com **Dylan**, **Springsteen**, **Michael Jackson**, els Beatles, los Rolling Stones i una llarga llista de moviments, grups i cantants de rock.

Sonidos del Corazón és una novel·la d'amor a primera vista que ens farà partícips.

Mònica té 17 anys, està a punt d'acabar el batxillerat i no sap ben bé què vol fer amb la seua vida. Té tres grans aficions: la música, els llibres i cremar les fotos que fa a parelles d'enamorats al parc que té a tocar de casa seua a Barcelona, el Turó Parc.

Roger té 38 anys, treballa com a representant de grups de música, és fill de bona família i l'ambient de la nit l'absorbeix totalment.

Un bon dia, un fet inusual unirà les seues vides: Mònica escriu al seu bloc una crítica devastadora del grup de moda que representa Roger.

Es coneixen i s'enamoren perdudament. Només hi ha un però: l'edat. Els separen vint-i-un anys.

L'àvia materna li obri els ulls i li fa veure que si estima Roger l'ha d'anar a buscar.

L'autor permet que els seus personatges es descobreixen a ells mateixos gràcies al diàleg i als propis pensaments i vagen creixent davant el lector de manera progressiva. Ens parla de les primeres vegades i ens remou sentiments i idees. Mai s'ha de jutjar per les aparences, és ben cert.

Mònica omplí la novel·la de referències musicals, que inclou poemes i molts fragments plens de passió i, fins i tot, d'erotisme.

L'amor s'imposa a tota la resta? La novel·la·deixa el final obert i molts caps solts, però la parella està ben decidida a superar tota mena d'obstacles.

Vibrant, seductora, divertida i sensible, *Només tu...* és una novel·la per a joves-adults amb la qual reviuràs les màgiques sensacions que desperta el primer amor: un llibre captivador que et farà somiar despert des de la primera pàgina. També la tens en castellà *Sólo tú*.

Qui diu que cal ser major d'edat per enamorar-se?

L'última ressenya està basada de la contraportada del llibre.

Tota la documentació de *Sonidos del corazón* relativa a la *Història del Rock* d'aquest llibre ve exclusivament de les seues enciclopèdies Historia de la música rock (Orbis 1981-1983) i *Gran enciclopedia del rock de la A a la Z* (Orbis Fabri 1994-1996), i principalment del seu llibre *La era rock, 1953-2003* (Espasa, 2003), que ha sigut la base principal de les explicacions proporcionades pel personatge, Lester.

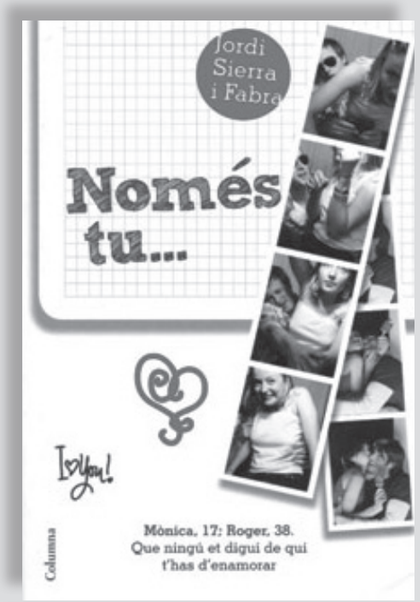

RACÓ LITERARI

per Josep Francesc Blai Duart

Fa temps que faig versos. Alguns he tingut l'ocasió de llegir-los en públic o als amics i amigues, a la família; d'altres van a les mans de persones estimades, i encara en queden d'altres als calaixos i carpetes. Ara m'anime a compartir amb vosaltres alguns fragments del poemari *Temps d'amor, amor de temps*. Serà una selecció de cinc poemes escrits entre 2004 i 2018. L'amor al llarg del temps és el fil conductor, per això el seu títol. En este número de *Notícies Musicals* en publicarem dos: *A tu, ma vida!* i *De matí, la rosada*. Amb el desig que els gaudiu, vos els oferisc.

A TU, MA VIDA!

Fosos els cossos nus
les ànimes es reconeixen,
brolla la vida a caramull,
la llavor per tot s'escampa.
Roman serena la mirada,
brilla una espurna del misteri
etern sense deixar-se agafar.
Corona d'estels que el teu cos envolta.

Deixa'm beure del teu pou,
deixa'm cremar-me en la brasa,
deixa'm allisar-te els cabells,
deixa'm mirar-te a la cara.

Dóna'm els teus ulls,
miralls d'eterna calma.
Dóna'm els llavis teus,
tions dels déus encara.

Abraça'm amb tendra força,
pits amb pit,
galta amb galta,
i una llàgrima de plata
recorre la meua espatlla.

Què seria dels meus versos
si no et tinguera.
Què seria de mi,
pura calma,
si en el teu mar
no surara.

Tu ets l'amor
que sustenta els meus versos.
Tu ets el paper
i la llapissera,
tu em guies la mà destra.
Tu ets la font
on resta la inspiració
vertadera.

Si sóc tempesta,
vent i flama,
és pel teu alé
que el foc i l'aire
embraveixen i brama.

Tornem del poema a la vida,
anem i venim entre versos.
No hi ha prou renglons,
ni llibreta,
ni tinta,
ni mans,
ni paraules,
per fer-te a tu, amor, un poema.
A tu!
El meu cel, la meua font,
ma vida. ///

DE MATÍ LA ROSADA.

Hem recorregut lentament,
piga a piga, pèl a pèl,
els nostres cossos mútuament.
He llepat ta pell suau
tabernacle laïcal
del teu alé amorós, vital.
I solcant amb els teus dits
la molsa que m'envolta
m'acarones l'esperit.

Mar embravida,
onatge poderós.
Llençada al cel l'escuma
sembrem de vida l'horitzó.

Entre besos i murmuris
a cau d'orella em dius que em vols.
T'estime i sempre t'estimaré,
a cau d'orella et responc. ///

PICCOLO DIVERTIMENTO 50

per Joan i Àngels

Per celebrar el Piccolo Divertimento 50 i el 20 aniversari de la Coral tenim un especial de passatemps on retrem homenatge tant a la veterana secció de *Notícies Musicals* com a la secció de veus de la Unió Musical L'Horta. Enhorabona a ambdues!

Horitzontals: A1: La més aguda de les veus humanes, Montserrat Caballé ho era; A9: Igual és una nota musical que un article determinat; B1 i B3: Si més no, és u escrit pels romans; B7: I ara, 500; B9: Pot ser que en les corals esta lletra no trenque el silenci. C1: La segona lletra de l'abecedari; C3: Dona sentit al que fa una coral; C9: Exclamació que de vegades els cantaires fan amb boca molt redona; D3: Els romans ho escrivien com 100; D5: Si mires la boca d'un peix moltes vegades fa esta vocal; D7: Lloc on pots anar a fer-te'n una; E2: Cantant que té el registre més greu de la veu femenina; F3: Per als romans eren 50; F5, F7 i F9: Tres vocals diferents que no les trobes en el pou; G2: Trenca el silenci; G5: Consonant que fa plurals; G7: Aniversari que fa la Coral de la UMH; G10: És la primera lletra; I1: És la més aguda de les veus masculines naturals. J8: Ball popular cubà, cantat i tocat per grups de músics amb instruments de punteig, de percussió i de fregat.

Verticals: 1A: Repetició d'una peça interpretada perquè ha agradat molt, de baix a dalt. 2G: Instruments dels qui canten en una coral; 3A: Secció d'esta revista que hui fa el nombre 50; 4H: Nota musical que calfa molt; 5C: Conjunt de sons escrits entre línies i espais. 7A: A l'inrevés, nota que també li diuen UT; 7D: Cantant masculí amb la tessitura més greu. 8D: Nota, si es llig de baix cap a dalt, perquè si ho fas de dalt a baix, trobaràs una contracció; 8G: Cantaires que a la nostra coral estan en minoria; 9A: Nom de la nostra Coral de la Unió Musical... 10 G: A la Coral sempre «acabem donant-la» però de baix cap a dalt.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A								■		
B		■		■	■	■		■		■
C		■					■	■		
D	■	■		■		■				■
E	■									■
F	■	■		■		■		■		■
G	■			■		■			■	
H	■		■		■	■	■		■	
I						■	■		■	
J	■		■		■	■				

SABIES QUE... Les girafes són els únics animals que mai serien admesos per a cantar a la Coral L'Horta (ni en cap d'altra). La raó és que són els únics mamífers del planeta que no tenen cordes vocals, és a dir, són completament muts!

A més a més, esta girafa necessita que li traguen els colors, vols pintar-la?

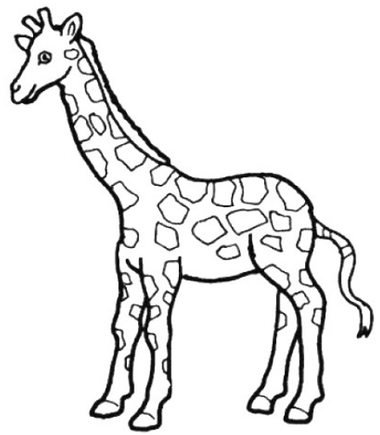

JEROGLÍFIC En quina secció interpretes esta polifonia?

FALSIFICACIÓ! Algú ha volgut falsificar el logo de la UM l'Horta. Sabries trobar set diferències i dir quin és l'autèntic?

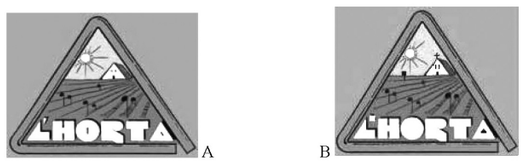

COMPUTANT el TEMPS a la UMH! Per fer aquest trencaclosques cal tenir memòria d'elefant o ser hàbil amb les operacions.

1. Any en el qual la banda de la UMH fou 1r premi, 1a secció del Certamen de la Diputació		0		1	4
2. Any de constitució de la Unió Musical l'Horta	1		8		18
3. Any en el qual la banda de la UMH fou 1r premi, 2a secció del Certamen de la Comunitat	2			7	9
4. Any que la Coral ha celebrat el seu XX Aniversari	2			8	11
5. Any en el qual la banda de la UMH fou 1r premi, 3a secció del Certamen de la Diputació		0	0		2
6. Any d'incorporació del director Alejo Pérez a la Coral de la Unió Musical l'Horta		9		8	27
7. Any de la fundació de la Coordinadora de Societats Musicals de la Ciutat de València		9	8		21
	11	27	27	27	

BUSCA les diferències! Sabries trobar set diferències en els següents dibuixos.

Sopa de lletres. Podries trobar estos 15 compositors en la sopa de lletres? Beethoven, Blow, Borodin, Chopin, Debussy, Dvorak, Field, Liszt, Machaut, Mozart, Purcell, Rachmaninov, Ravel, Satie, Wagner.

R N I D O R O B I Q R T B O U
Y A E S H D W M X A R T E P J
P W C U L W L W V A M Z E K Z
X A K H O S D E Z I S S T Y R
T G P L M E L O I A L I H O B
F N B E B A M X Y F H L O L F
C E O U D W N E I T A S V L Z
Q R S S W U A I T O Q V E E X
D S M Y E D W Y N U U B N C C
Y V R A L A V K Z O A L X R O
M G S W Q U K O A T V H D U R
M P Z F W U O D R G L R C P X
W Z A F F J U I C A M L N A D
C H O P I N S Y Y N K V V O M
X G C L P I S I B Z Y G O R O

Solucions al Piccolo divertimento 49: ENCREUAT MUSICAL. Horitzontals: A. TENOR; B. I-AL; C. MARACA; D. BI-SAC; E. ARC-NH; F. LLAUTS. Verticals:1. TIMBALS; 2. E-AIRL; 3. NAR-CA; 4. OLAS-U; 5. R-CANT; 6. BACHS. JEROGLÍFIC: Quin estil de música canta eixe cor? Es(-a) cant (-ó) a cap-pell-a.

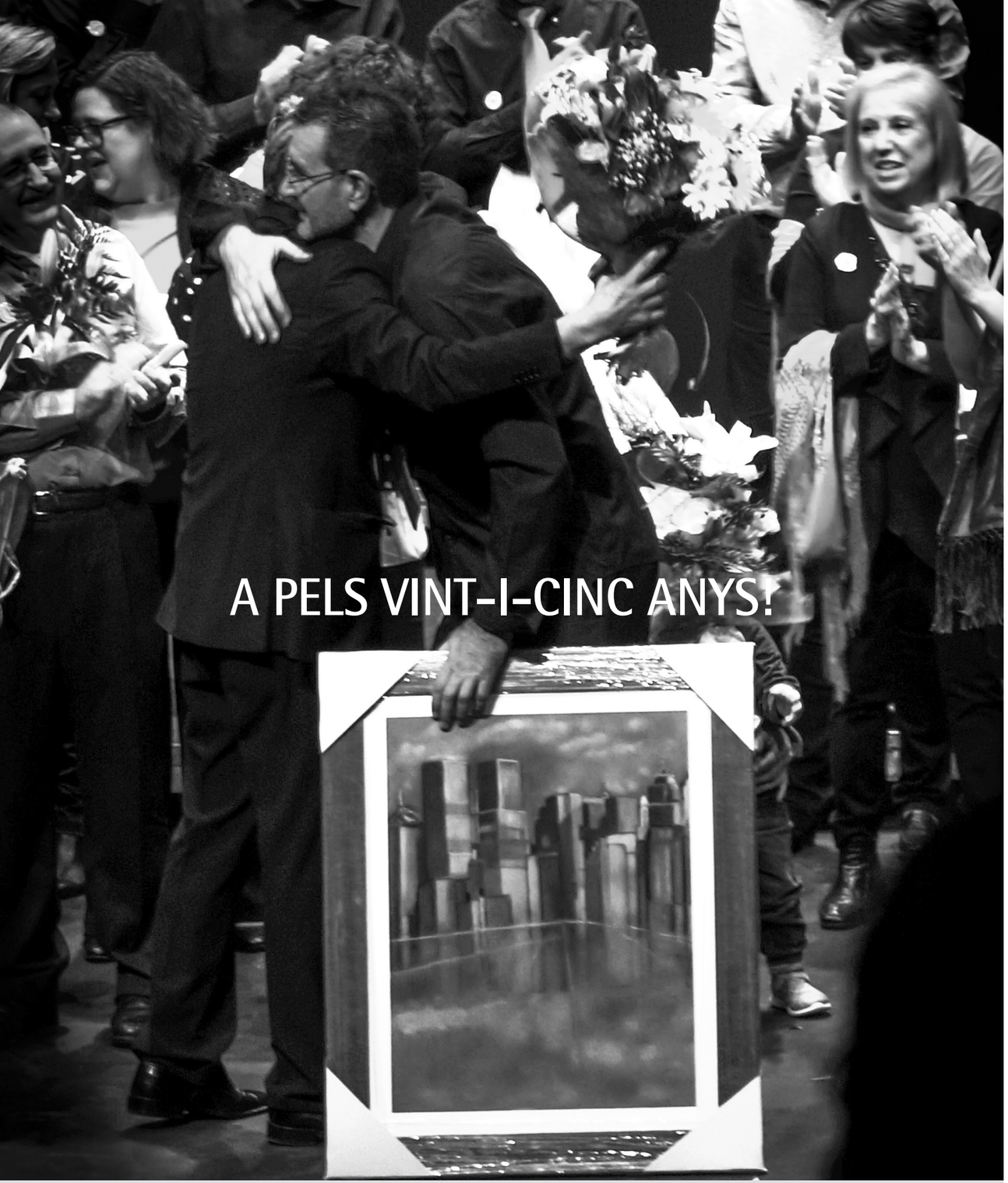

SI TENS COSES A DIR I VOLS PARTICIPAR EN LA REVISTA ESCRIU A: **noticiesmusicalsumh@gmail.com**